

Lagrådsremiss

Uppgiftsskyldighet för vissa stödåtgärder som faller under EU:s statsstödsregler

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 5 juni 2025

Peter Kullgren

Anna Josefsson
(Klimat- och näringslivsdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås ändringar i lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler med anledning av att det i EU-förordningar om stöd av mindre betydelse införts ett krav på att stödet ska registreras i ett centralt register. Det förslag som lämnas i lagrådsremissen syftar till att säkerställa att stöd av mindre betydelse även fortsättningsvis kan lämnas på ett sätt som är förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	EU:s regler om statligt stöd.....	5
5	Registerskyldighet enligt EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse	7
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	13
7	Konsekvenser.....	13
8	Författningskommentar.....	15
Bilaga 1	Kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.....	16
Bilaga 2	Kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse	28
Bilaga 3	Kommissionens förordning (EU) 2024/3118 av den 10 december 2024 om ändring av förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn.....	40
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Uppgiftsskyldighet för vissa stödåtgärder	47
Bilaga 5	Promemorians lagförslag.....	48
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna	49

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler

Härigenom föreskrivs att 12 a § lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 a §¹

Den som genomför en stödåtgärd som godkänts av Europeiska kommissionen eller som genom en förordning eller ett beslut av kommissionen undantagits från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget ska i den omfattning som kommissionen bestämt

1. lämna uppgifter för offentliggörande och rapportering av stödåtgärden, och

1. lämna uppgifter för registrering, offentliggörande och rapportering av stödåtgärden, och

2. föra register över stödåtgärden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om uppgifts- och registerskyldigheten i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

3 Ärendet och dess beredning

Europeiska kommissionen har under åren 2022–2024 genomfört en översyn av EU:s förordningar om stöd av mindre betydelse, med syfte att föreslå reviderade tröskelvärden samt öka kraven på transparens. Översynen har utmynnat i två nya EU-förordningar på området, kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, se *bilaga 1*, och kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, se *bilaga 2*. EU-förordningarna trädde i kraft den 1 januari 2024. Inom ramen för översynen har Europeiska kommissionen även antagit ändringar i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, se *bilaga 3*. Dessa ändringar trädde i kraft den 16 december 2024.

I promemorian Uppgiftsskyldighet för vissa stödåtgärder, som togs fram i Regeringskansliet, lämnas förslag på ändringar i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler med anledning av att det i EU-förordningarna förts in krav på att stöd av mindre betydelse ska registreras i ett centralt register. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4* och promemorians lagförslag i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga i Klimat- och näringslivsdepartementet (KN2025/00011). I denna lagrådsremiss behandlas förslagen i promemorian.

4 EU:s regler om statligt stöd

Reglerna om statligt stöd finns i artiklarna 107–109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Ett stöd omfattas av statsstödsreglerna om det uppfyller de förutsättningar som anges i artikel 107.1 i EUF-fördraget:

1. stödet gynnar ett visst företag eller en viss produktion,
2. stödet finansieras direkt eller indirekt genom offentliga medel,
3. stödet snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen, och
4. stödet påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Artikel 108 innehåller bestämmelser om kommissionens granskning av statligt stöd. Enligt artikel 108.3 ska medlemsstaterna anmäla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder till kommissionen. En åtgärd får inte genomföras förrän den har godkänts av kommissionen. Detta förbud kallas genomförandeförbudet. Av artikel 109 framgår att rådet får anta förordningar för att fastställa kategorier av stöd som ska vara undantagna från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3.

I rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd fastställs att stöd av mindre betydelse kan utgöra en sådan kategori som kan undantas från anmälningsskyldigheten. Kommissionen kan därmed med stöd av artikel 108.4 i EUF-fördraget besluta om de förordningar om stöd av mindre betydelse som är undantagna från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3.

Kommissionen har med stöd av bemyndigandet beslutat om en rad olika EU-förordningar om stöd av mindre betydelse. I enlighet med rådets förordning (EU) 2015/1588 har dessa förordningar en fastställd giltighetstid. När två tidigare EU-förordningar om stöd av mindre betydelse upphörde att gälla den 31 december 2023 ersattes de av följande EU-förordningar:

- kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (allmänna de minimis-förordningen), och
- kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (SGEI de minimis-förordningen).

Kommissionen har med stöd av bemyndigandet även tidigare beslutat om följande EU-förordningar:

- kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (de minimis-förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn), och
- kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn).

För en närmare beskrivning av statsstödsreglernas innehåll och tillämpning hänvisas till propositionerna Olagligt statsstöd (prop. 2012/13:84 s. 10–23) och Ändringar i lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler (prop. 2015/16:156 s. 7–13).

5 Registerskyldighet enligt EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse

Regeringens förslag: Den som genomför en stödåtgärd som godkänts av Europeiska kommissionen ska i den omfattning som kommissionen bestämt lämna uppgifter för registrering av stödåtgärden. Detsamma gäller den som genomför en stödåtgärd som genom en förordning eller ett beslut av kommissionen undantagits från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens men har en annan redaktionell utformning.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inte något att invända mot det. Flera remissinstanser, bl.a. *Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande*, *Länsstyrelsen i Gävleborgs län*, *Länsstyrelsen i Västerbottens län* och *Svenskt Näringsliv* framhåller att det centrala registret kommer att minska den administrativa bördan för såväl stödgivarna som stödmottagarna och även minska risken för återkrav från företagen.

Konkurrensverket och *Upphandlingsmyndigheten* anser att det finns behov av att analysera frågan om sekretess ytterligare. Myndigheterna framför även att det saknas en beskrivning av hur pseudonymisering och korrekta data i registret ska säkerställas. *Länsstyrelsen i Västernorrlands län* tar upp frågan om de sista siffrorna i personnumret skulle kunna döljas med hänsyn till skyddet för behandling av personuppgifter. *Livsmedelsverket* menar att registrering av stödmottagarnas identitet i det centrala registret kan komma att avslöja var stöldbegärlig egendom förvaras, t.ex. vapen, och att det därför bör övervägas om vissa uppgifter inte ska lämnas ut från registret.

Länsstyrelsen i Västerbottens län, *Länsstyrelsen i Västernorrlands län* och *Region Dalarna* län anser att det finns skäl att hålla registret på nationell nivå. *Länsstyrelsen i Västernorrlands län* framför att ett nationellt system lättare skulle gå att koppla samman med befintliga system och underlätta och förkorta handläggningstiden för handläggande myndigheter och öka kvalitén och användarvänlighet. *Post- och telestyrelsen* framhåller att den omständigheten att vissa uppgifter som ska lämnas till registret kan omfattas av sekretess enligt 18 kap. 8 och 13 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (OSL) bör beaktas vid valet av ett register på nationell nivå eller unionsnivå eftersom det kan uppstå frågor kring lämpligheten i att överföra uppgifter till en mellanfolklig organisation inom EU. *Arbetsförmedlingen* anser att det vore bra om Sverige kan använda det register som kommer att tillhandahållas av kommissionen. *Tillväxtverket* framför att det är mycket angeläget att få besked i frågan om vilket register som kommer att användas. Ett antal remissinstanser, bl.a. *Skatteverket* och *Upphandlingsmyndigheten*, efterfrågar tydligare information om hur registret ska fungera i praktiken.

Skatteverket tar upp frågan om det finns möjlighet till en sammanhållen hantering av alla stöd och föreslår att det skulle införas en skyldighet att

från och med den 1 januari 2026 lämna uppgifter till ett centralt register för samtliga stöd som lämnas enligt EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse. Även *Länsstyrelsen i Västerbottens län* föreslår en sammanhållen hantering av stöden.

Upphandlingsmyndigheten tar upp ett flertal frågor kopplade till de nya kraven i EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse som myndigheten anser borde ha berörts i lagstiftningsarbetet. Myndigheten pekar bl.a. på vikten av en enhetlig bedömning av begreppet ”ett enda företag”, de rättsliga konsekvenserna av registreringen för de företag som omfattas av begreppet och vilken rättsverkan som följer av att ett stöd inte registreras i registret.

Skälen för regeringens förslag

Nuvarande reglering

Av EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse följer att stöd som beviljas ett företag under en viss period och som inte överstiger ett visst belopp inte omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget. För att medlemsstaterna ska kunna kontrollera att de angivna tids- och beloppsgränserna inte överskrids innehåller EU-förordningarna krav på registerhållning. Medlemsstaterna har hittills kunnat uppfylla detta krav antingen genom att upprätta ett centralt register över samtliga stöd som beviljats av myndigheterna i medlemsstaten eller genom att på annat sätt säkerställa att uppgifterna registreras och sammanställs så att det i efterhand kan kontrolleras att villkoren i EU-förordningarna följs.

I svensk rätt har kravet på registrering av stödåtgärder införts i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler (statsstödslagen). I stället för att införa ett centralt register har en skyldighet att föra register lagts på den enskilda stödgivaren (12 a § första stycket 2). Skyldigheten omfattar både stödåtgärder som godkänts av kommissionen och stödåtgärder som genom en förordning eller ett beslut av kommissionen undantagits från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget, t.ex. gruppundantagsförordningar eller förordningar om stöd av mindre betydelse. Kravet på registrering av stödåtgärder gäller samtliga aktörer som genomför en stödåtgärd och gäller därför såväl statliga myndigheter som kommuner och regioner (prop. 2015/16:156 s. 15). Även statliga bolag och andra organisationer som har fått i uppdrag att fördela stöd omfattas av bestämmelsen. För att en skyldighet att föra register ska gälla måste det av kommissionens beslut eller förordning följa ett krav på registerföring. Detta har tydliggjorts genom att det i bestämmelsen anges att registrering av stödåtgärden ska ske ”i den omfattning kommissionen bestämt” (prop. 2015/16:156 s. 24).

Det införs en skyldighet att lämna uppgifter för registrering

Enligt den allmänna de minimis-förordningen och SGEI de minimis-förordningen ska information om beviljat stöd av mindre betydelse från och med den 1 januari 2026 registreras i ett centralt register på nationell nivå eller på unionsnivå (artikel 6.1). Kravet på registrering i ett centralt register gäller även enligt de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn, men först från och med den 1 januari 2027 (artikel 6.1). Syftet

med det obligatoriska registret är att säkerställa bättre efterlevnad av regelverken och underlätta den administrativa kontrollen. Det centrala registret ska även på sikt minska den administrativa bördan för företagen eftersom systemet med egenförsäkran kan fasas ut.

I EU-förordningarna lämnas inte längre någon möjlighet att på annat sätt än genom ett centralt register säkerställa att uppgifterna registreras. Den ordning som gäller enligt 12 a § första stycket 2 statsstödslagen, där stödgivaren för ett eget register, är alltså inte tillräcklig i samtliga fall. För att säkerställa att de krav som uppställs i EU-förordningarna uppfylls bör det därför föreskrivas en skyldighet för stödgivare att lämna uppgifter för registrering av stödåtgärden.

Skyldigheten att lämna uppgifter för registrering inträder när det av kommissionens beslut att godkänna en stödåtgärd eller av ett beslut eller en förordning om undantag från anmälningsskyldigheten följer ett krav på att uppgifterna ska registreras i ett centralt register (jfr prop. 2015/16:156 s. 24). Om det av beslutet eller förordningen i stället följer ett krav på registerföring finns alltså en skyldighet för stödgivaren att föra ett register över stödåtgärden. För stöd som lämnas enligt t.ex. en gruppundantagsförordning kommer det därför även fortsättningsvis finnas en skyldighet för stödgivaren att på egen hand föra ett register över stödåtgärden. Samma sak gäller för stöd som lämnas enligt de minimis-förordningen inom fiskeri och vattenbrukssektorn eftersom det i dagsläget inte finns något uttryckligt krav på att uppgifterna ska registreras i ett centralt register (jfr artikel 6.2).

För stöd som lämnas enligt de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn inträder uppgiftsskyldigheten först den 1 januari 2027, eftersom det av kommissionens förordning följer att kravet på att uppgifterna ska registreras i ett centralt register gäller först från och med denna tidpunkt.

Vilka uppgifter som ska lämnas för registrering följer direkt av EU-förordningarna och kräver därför ingen ytterligare reglering. De uppgifter som ska lämnas avser stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor (artikel 6.1 i den allmänna de minimis-förordningen, artikel 6.1 i SGEI de minimis-förordningen, och artikel 6.1 i de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn). Av EU-förordningarna följer också att uppgifterna ska lämnas till det centrala registret inom 20 arbetsdagar från det att stödet beviljades eller, i fråga om information om stöd av mindre betydelse som mottagits av en finansiell intermediär, inom 20 arbetsdagar från mottagandet av en rapport om det totala stödbeloppet (artikel 6.2 i den allmänna de minimis-förordningen, artikel 6.2 i SGEI de minimis-förordningen och artikel 6.2 i de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn).

Regeringens förslag innebär att stödgivaren har en skyldighet att lämna uppgifter för registrering av stödåtgärden. Det är därmed stödgivaren som ansvarar för att de uppgifter som lämnas till registret är korrekta. Uppgiftslämnandet till registret utgör inget självständigt beslut utan är en direkt följd av att ett beslut om stöd har fattats. För det fall ett beslut om stöd visar sig vara felaktigt, får ändring av stödbeslutet ske med de bestämmelser som gäller för stödåtgärden. Någon särskild reglering för att ändra uppgifterna i registret efter en ändring av stödbeslutet bedöms inte krävas, utan får anses följa av stödgivarens skyldighet att lämna korrekta uppgifter för registrering av en stödåtgärd. Mot denna bakgrund anser

regeringen, till skillnad från *Konkurrensverket* och *Upphandlingsmyndigheten*, att det inte finns skäl att ytterligare tydliggöra hur korrekta data i registret ska säkerställas.

Upphandlingsmyndigheten tar upp ett flertal frågor kopplade till de nya kraven i EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse som myndigheten anser borde ha berörts i lagstiftningsarbetet. Regeringen konstaterar att EU-förordningarna är direkt tillämpliga i svensk rätt och att de frågor som *Upphandlingsmyndigheten* tar upp rör tolkningen av dessa förordningar. De rättsliga konsekvenserna och tolkningen av uttryck i en EU-förordning är ytterst upp till EU-domstolen att bedöma. Dessa frågor behandlas därför inte vidare i detta lagstiftningsärende.

Ett krav på ett centralt register

Information om beviljade stöd ska registreras i ett centralt register på nationell nivå eller på unionsnivå och medlemsstaterna kan alltså välja hur det centrala registret ska inrättas. Som förs fram av *Länsstyrelsen i Västerbottens län*, *Länsstyrelsen i Västernorrlands län*, *Region Dalarna* och *Post- och telestyrelsen* kan det finnas vissa fördelar med ett nationellt register, t.ex. ökade möjligheter att integrera registret med befintliga it-system och att anpassa registrets funktionalitet utifrån nationella behov. Det finns också vissa fördelar med att ansluta sig till kommissionens register. Det framstår t.ex. som det mest kostnadseffektiva alternativet och ett unionsregister bidrar även till ökade kontrollmöjligheter av företag med gränsöverskridande verksamhet. Kommissionens register kommer också att tillhandahållas senast den 1 januari 2026. Eftersom skyldigheten att lämna uppgifter till ett centralt register gäller redan från den 1 januari 2026 och det för närvarande saknas ett nationellt register som uppfyller de krav som ställs i EU-förordningarna är bedömningen att kommissionens register kommer att behöva användas i vart fall initialt.

En anslutning till det centrala registret på unionsnivå innebär att regeringen saknar möjlighet att reglera hur registret ska utformas. Det är därmed inte möjligt att, så som bl.a. *Skatteverket* lyfter fram, lämna förslag om en sammanhållen hantering av alla stöd eftersom kommissionens register ännu inte är anpassat för t.ex. stöd som lämnas enligt de minimis-förordningen inom fiskeri och vattenbrukssektorn.

Ett antal remissinstanser, bl.a. *Skatteverket* och *Upphandlingsmyndigheten*, efterfrågar tydligare information om hur registret ska fungera i praktiken. Mot bakgrund av att arbetet med att ta fram registret för närvarande pågår finns det fortfarande en del obesvarade frågor om hur registret ska fungera. Mer detaljerade föreskrifter som t.ex. anger på vilket sätt uppgifter ska lämnas för registrering kan regeringen meddela med stöd av 8 kap. 7 § första stycket 1 regeringsformen. Den typen av föreskrifter kan även, efter bemyndigande från regeringen, meddelas av den myndighet som får i uppgift att administrera Sveriges anslutning till kommissionens register (8 kap. 11 § regeringsformen).

Frågor om sekretess

Frågor om sekretess kan aktualiseras när uppgifter om stödåtgärder ska lämnas för registrering i ett centralt register som kommer att vara tillgängligt för allmänheten. De uppgifter som ska lämnas, t.ex. stöd-

mottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande och berörd sektor, bedöms typiskt sett inte vara känsliga för stödmottagarna. Det kan dock inte uteslutas att det avser sådana uppgifter som kan omfattas av sekretess, t.ex. affärs- eller driftförhållanden som omfattas av sekretess enligt 30 kap. 23 § OSL. Vad gäller uppgifter om stödåtgärder som handläggs inom ramen för Skatteverkets beskattningsverksamhet kan även 27 kap. 1 och 2 §§ OSL aktualiseras. Som *Post- och telestyrelsen* framför kan uppgifter om stödåtgärder även omfattas av sekretess enligt 18 kap. 8 och 13 §§ OSL.

Att en uppgift omfattas av sekretess hindrar inte att uppgiften röjs till en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation, om utlämnandet sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning (8 kap. 3 § 1 OSL). Regeringens förslag innebär att stödgivarens uppgiftsskyldighet regleras i statsstödslagen och närmare reglering av frågan om utlämnande i dessa fall kan regleras i verkställighetsföreskrifter som kan meddelas av regeringen med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen. Den befintliga sekretessbrytande regleringen bedöms därmed vara tillräcklig för att möjliggöra ett sådant utlämnande som förslaget innebär (jfr prop. 2022/23:112 s. 16).

Som *Konkurrensverket* och *Upphandlingsmyndigheten* för fram kan ett samtycke till att uppgifterna registreras införas som villkor för att stöd ska beviljas. Ett sådant samtycke innebär att sekretessbestämmelserna till skydd för enskild inte utgör något hinder mot att uppgifterna lämnas till ett centralt register (12 kap. 2 § OSL). Mot bakgrund av att den befintliga sekretessbrytande regleringen i 8 kap. 3 § 1 OSL bedöms som tillräcklig saknas det emellertid skäl att införa detta villkor i de regleringar som gäller för olika stödåtgärder.

Av EU-förordningarna följer att det centrala registret ska upprättas så att informationen i registret är lättillgängligt för allmänheten (jfr artikel 6.1 i den allmänna de minimis-förordningen, artikel 6.1 SGEI de minimis-förordningen och artikel 6.1 i de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn). Kravet på offentliggörandet i ett centralt register av stödmottagarnas namn har bedömts berättigat med hänsyn till intresset av öppenhet och information till allmänheten (jfr skäl 27 i den allmänna de minimis-förordningen). Eftersom EU-förordningarna anger att informationen i registret ska vara tillgänglig för allmänheten finns det inte någon möjlighet att, så som *Livsmedelsverket* föreslår, införa en reglering om att vissa uppgifter inte kan lämnas ut från registret. Detta gäller oavsett om uppgifterna skulle registreras i ett centralt register på nationell nivå eller på unionsnivå. Om skyldigheten att lämna uppgifter om t.ex. stödmottagarens identitet och berörd sektor innebär att sekretessbelagda uppgifter till skydd för exempelvis intresset av att förebygga eller beivra brott röjs, såsom *Post- och telestyrelsen* tar upp, kan det övervägas om stödåtgärden behöver utformas på något annat sätt.

Behandling av personuppgifter

I unionsrätten regleras behandling av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande

av direktiv 95/46/EG (EU:s dataskyddsförordning). I svensk rätt kompletteras EU:s dataskyddsförordning av bl.a. lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddslagen) och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddsförordningen).

Stödgivare, dvs. statliga myndigheter eller bolag, kommuner, regioner och organisationer som fått i uppdrag att besluta om stöd, behandlar redan i dag personuppgifter när de beviljar stöd i enlighet med olika regleringar. Förslaget innebär en ny behandling av personuppgifterna eftersom stödgivarna ska lämna uppgifter om stödåtgärden för registrering, i stället för att på egen hand föra ett register över beviljade stödåtgärder. De uppgifter som lämnas för registrering avser t.ex. stödmottagarens identitet. Dessa uppgifter kan i vissa fall, framför allt när det gäller enskilda näringsidkare, innehålla information som kan kopplas till en fysisk person. Uppgifter av det slaget utgör sådana personuppgifter som avses i EU:s dataskyddsförordning. Den behandling som sker genom att uppgifter lämnas för registrering följer av en rättslig förpliktelse som följer av EU:s regler om statligt stöd och den i lagrådsremissen förslagna 12 a § statsstödslagen. Kommissionen har bedömt att kravet på ett offentligt centralt register är berättigat med hänsyn till intresset av öppenhet och information till allmänheten och att det inte inkräktar på stödmottagarnas rätt till skydd av sina personuppgifter (jfr skäl 27 i den allmänna de minimis-förordningen). Det integritetsintrång som behandlingen av personuppgifter innebär måste anses proportionerlig i förhållande till syftet, dvs. att uppfylla de rättsliga förutsättningarna för att bevilja stöd. Behandlingen bedöms inte omfatta s.k. särskilda kategorier av personuppgifter (artikel 9 i EU:s dataskyddsförordning), i svensk rätt benämnda känsliga personuppgifter (jfr 3 kap. 1 § dataskyddslagen). I de fall behandling av personnummer blir aktuell bedöms även förutsättningarna enligt 3 kap. 10 § dataskyddslagen vara uppfyllda. Med hänsyn till ändamålet med behandlingen och vikten av en säker identifiering får det anse klart motiverat att behandla personnummer utan samtycke.

Konkurrensverket, Länsstyrelsen i Västernorrlands län och Upphandlingsmyndigheten tar upp frågan om pseudonymisering av personuppgifter i registret. Med pseudonymisering avses behandling av personuppgifter på ett sätt som innebär att personuppgifterna inte längre kan tillskrivas en specifik registrerad utan att kompletterande uppgifter används (artikel 4.5 i EU:s dataskyddsförordning). I EU:s dataskyddsförordning framhålls att det i vissa fall bör eller ska finnas skyddsåtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen. Förordningen lyfter i flera bestämmelser fram pseudonymisering som en sådan skyddsåtgärd. Mot bakgrund av personuppgiftsbehandlingens art och omfattning och det angivna syftet med registret anser regeringen att det inte finns behov av att i lag föreskriva att personuppgifter som lämnas till registret ska pseudonymiseras.

Den sammantagna bedömningen är att EU:s dataskyddsförordning, lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning utgör en tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske med anledning av förslaget.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringen ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Regeringens bedömning: Det finns inte behov av några övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt den allmänna de minimis-förordningen och SGEI de minimis-förordningen ska information om beviljat stöd av mindre betydelse från och med den 1 januari 2026 registreras i ett centralt register. Lagändringen bör därför träda i kraft senast vid samma tidpunkt. Det bedöms inte finnas något behov av övergångsbestämmelser.

7 Konsekvenser

Regeringens bedömning: Förslaget bedöms ha positiva effekter för företagen. För stödgivare bedöms förslaget inte medföra ökade kostnader i fråga om arbetsinsatser med hänsyn till att de redan i dag har som uppgift att föra register. Förslaget kan dock innebära kostnader för it-utveckling och löpande it-drift, vilket bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Informationsinsatser bedöms vara nödvändiga med anledning av förslaget.

Promemorians bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens bedömning. Enligt den bedömning som lämnas i promemorian finns det inte anledning till någon särskild informationsinsats med anledning av förslaget.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser delar promemorians bedömning eller lämnar inga synpunkter. *Konkurrensverket*, *Sveriges Kommuner och Regioner* och *Upphandlingsmyndigheten* anser att det finns behov av speciella informationsinsatser med anledning av förslaget. *Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande* framför behovet av en svensk myndighet som kan vägleda stödgivare i deras rapportering. Ett antal myndigheter, bl.a. *Konkurrensverket*, *Skatteverket* och *Tillväxtverket* anger att förslaget kan innebära ökade kostnader i fråga om arbetsinsatser, it-utveckling och löpande it-drift och att dessa kostnader inte kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Skälen för regeringens bedömning: Förslaget innebär att den som genomför en stödåtgärd ska lämna uppgifter för registrering av stödåtgärden i den omfattning kommissionen bestämt. Skyldigheten att lämna uppgifter inträder om stödåtgärden godkänts av kommissionen eller omfattas av en förordning eller ett beslut av kommissionen om undantag

från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget, och det av beslutet eller förordningen följer ett krav på att uppgifterna ska registreras i ett centralt register. Syftet är att anpassa svensk rätt så att det uppfyller de nya kraven i EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse. Förslaget bedöms inte medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som är nödvändigt för att uppnå dess syfte. Det förslag som lämnas i lagrådsremissen bedöms kunna utvärderas i samband med en eventuell översyn av reglerna om uppgifts- och registreringsskyldighet.

För företagen bedöms förslaget ha positiva effekter. Genom förslaget säkerställs att de EU-rättsliga kraven uppfylls, vilket i förlängningen innebär att stödgivare även fortsättningsvis kan lämna stöd till företag för stödåtgärder som omfattas av de aktuella de minimis-förordningarna. Det finns i dag inga sammanställda uppgifter om hur många företag som beviljas stöd enligt den allmänna de minimis-förordningen, SGEI de minimis-förordningen och de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn, och som därmed berörs av förslaget. Sverige beviljar dock stöd av mindre betydelse i relativt stor utsträckning, och antalet företag som påverkas av förslaget bedöms därmed vara högt. Särskilt små och medelstora företag väntas beröras av förslaget eftersom stödbeloppet som kan beviljas ett enda företag under en treårsperiod är förhållandevis lågt jämfört med stöd som beviljas enligt en gruppundantagsförordning eller efter ett beslut av Europeiska kommissionen. De berörda företagen är verksamma inom en rad olika branscher, med undantag för företag verksamma inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

För statliga myndigheter, kommuner, regioner och organisationer som fått i uppdrag att besluta om stöd innebär lagändringen att dessa i egenskap av stödgivare i vissa fall kommer att behöva lämna uppgifter för registrering i stället för att på egen hand föra ett register över stödåtgärden. Vissa remissinstanser, t.ex. *Konkurrensverket* och *Tillväxtverket*, framför att det nya förslaget kommer att medföra ökade kostnader i fråga om arbetsinsatser. Med hänsyn till att stödgivarna redan i dag har som uppgift att föra register, och vid behov uppdatera de uppgifter som förts in i registret, bedömer regeringen att förslaget inte medför ökade kostnader i denna del.

Beroende på hur uppgiftslämningen ska gå till, kan förslaget dock komma att innebära kostnader för it-utveckling och löpande it-drift. Regeringen anser, till skillnad från bl.a. *Konkurrensverket*, *Skatteverket* och *Tillväxtverket*, att kostnaderna kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Om det skulle visa sig att en myndighets kostnader i samband med anpassningen till det nya systemet blir alltför höga kan det övervägas om stödåtgärderna i stället kan utformas i enlighet med exempelvis en gruppundantagsförordning. Förslaget bedöms inte inskränka det kommunala självstyret.

Förslaget väntas inte få några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män, för de nationella klimat- och miljömålen eller för de integrationspolitiska målen. Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten och inte heller gå längre än vad som krävs.

I likhet med vad flera remissinstanser för fram, bl.a. *Sveriges Kommuner och Regioner* och *Upphandlingsmyndigheten*, anser regeringen att informationsinsatser kan vara nödvändiga vid ikraftträdandet, t.ex. genom den myndighet som får i uppdrag att administrera Sveriges anslutning till

kommissionens register. Sådana informationsinsatser bör kunna genomföras för en mindre kostnad och inte ha några budgetära konsekvenser för myndigheten.

8 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler

12 a § Den som genomför en stödåtgärd som godkänts av Europeiska kommissionen eller som genom en förordning eller ett beslut av kommissionen undantagits från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget ska i den omfattning som kommissionen bestämt

1. lämna uppgifter för *registrering*, offentliggörande och rapportering av stödåtgärden, och

2. föra register över stödåtgärden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om uppgifts- och registerskyldigheten i första stycket.

Paragrafen innehåller krav på att den som genomför stödåtgärder ska iakttä vissa krav som EU-rätten ställer på medlemsstaten Sverige. Övergångsbestämmelser finns i avsnitt 5.

Ändringen i *första stycket 1* innebär att den som genomför en stödåtgärd ska lämna uppgifter för registrering av stödåtgärden. Uppgiftsskyldigheten inträder när det av kommissionens beslut att godkänna en stödåtgärd eller av ett beslut eller en förordning om undantag från anmälningsskyldigheten som meddelats av kommissionen följer ett krav på att uppgifterna ska registreras i ett centralt register (jfr prop. 2015/16:156 s. 24).

Vilka uppgifter som ska lämnas för registrering följer direkt av kommissionens beslut eller förordning.

2023/2831

15.12.2023

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2023/2831

av den 13 december 2023

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.4,

med beaktande av rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.1,

efter att ha rådfrågat den rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Statlig finansiering som uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör statligt stöd och ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. Rådet får dock, i enlighet med artikel 109 i fördraget, fastställa kategorier av stöd som ska vara undantagna från denna anmälningsskyldighet. I enlighet med artikel 108.4 i fördraget får kommissionen anta förordningar avseende dessa kategorier av statligt stöd. I förordning (EU) 2015/1588 beslutade rådet i enlighet med artikel 109 i fördraget att stöd av mindre betydelse (det vill säga stöd som beviljas samma företag under en viss period och som inte överstiger ett visst fast belopp) kan utgöra en sådan kategori. På grundval av detta anses stöd av mindre betydelse inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och omfattas därför inte av anmälningsförfarandet.
- (2) Kommissionen har i flera beslut förtydligat begreppet stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen har också redogjort för sin politik för ett tak för stöd av mindre betydelse under vilket artikel 107.1 i fördraget får anses vara ej tillämpligt. Kommissionen gjorde så först i sitt meddelande om försumbart stöd ⁽²⁾ och sedan i kommissionens förordningar (EG) nr 69/2001 ⁽³⁾, (EG) nr 1998/2006 ⁽⁴⁾ och (EU) nr 1407/2013 ⁽⁵⁾. Denna förordning ersätter förordning (EU) nr 1407/2013 när den löper ut.
- (3) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EU) nr 1407/2013 bör taket för det högsta möjliga stöd av mindre betydelse som ett och samma företag kan få under en treårsperiod per medlemsstat höjas till 300 000 EUR. Detta tak återspeglar inflationen sedan förordning (EU) nr 1407/2013 trädde i kraft och den beräknade utvecklingen under den här förordningens giltighetstid. Taket är nödvändigt om man vill kunna garantera att alla åtgärder som omfattas av denna förordning inte ska kunna anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen.
- (4) Med företag avses vid tillämpningen av konkurrensreglerna i fördraget varje enhet, oberoende av om det är en fysisk eller juridisk person, som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras ⁽⁶⁾. Europeiska unionens domstol har klargjort att en enhet som "har ett kontrollerande innehav i ett bolag", och som "i praktiken utövar denna kontroll genom att direkt eller indirekt utöva ett inflytande på

⁽¹⁾ EUT L 248, 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens meddelande om försumbart stöd (EGT C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Domstolens dom av den 10 januari 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze m.fl.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, punkt 107.

förvaltningen av bolaget”, ska anses delta i det bolagets ekonomiska verksamhet. Enheten i sig måste därför betraktas som ett företag i den mening som avses i artikel 107.1 fördraget ⁽⁷⁾. Domstolen har fastställt att alla enheter som (rättsligt eller faktiskt) kontrolleras av samma enhet ska anses vara ett enda företag ⁽⁸⁾.

- (5) Av rättssäkerhetsskäl och för att minska den administrativa bördan bör det i denna förordning ges en tydlig och uttömmande förteckning över kriterier för att avgöra när två eller flera företag i samma medlemsstat bör anses vara ett enda företag. Kommissionen har valt ut kriterier som är lämpliga vid tillämpningen av denna förordning bland de väletablerade kriterierna för definitionen av ”anknutna företag” i definitionen av små och medelstora företag (SMF) i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽⁹⁾ och i bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ⁽¹⁰⁾. Med tanke på denna förordnings tillämpningsområde bör kriterierna vara tillämpliga på såväl små och medelstora företag som stora företag och bör säkerställa att en grupp anknutna företag betraktas som ett enda företag vid tillämpningen av regeln om stöd av mindre betydelse. Företag som inte har någon förbindelse med varandra, bortsett från det faktum att de var för sig har en direkt koppling till samma offentliga organ, bör emellertid inte behandlas som anknutna till varandra. Därför bör hänsyn tas till den specifika situation som råder för företag som kontrolleras av samma offentliga organ, i vilket eller vilka företagen kan ha oberoende beslutsbefogenhet.
- (6) Mot bakgrund av de särskilda regler som gäller primärproduktionen (särskilt primärproduktionen av jordbruksprodukter, och primärproduktionen av fiskeri- och vattenbruksprodukter) och risken för att stödbelopp som ligger under det tak som föreskrivs i denna förordning ändå kan uppfylla kriterierna i artikel 107.1 i fördraget, bör förordningen inte gälla de sektorerna.
- (7) Med tanke på likheterna mellan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och av andra produkter bör denna förordning även gälla bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter om vissa villkor är uppfyllda. Verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en produkt för försäljning i första ledet (t.ex. skörd, slätter och tröskning av spannmål, eller packning av ägg) eller försäljning i första ledet till återförsäljare och förädlare bör inte i detta sammanhang anses som bearbetning eller saluföring, och förordningen bör därför inte tillämpas på denna verksamhet.
- (8) Med tanke på arten av den verksamhet som bedrivs inom beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och likheterna mellan denna verksamhet och annan berednings- och saluföringsverksamhet bör den här förordningen också tillämpas på företag som är verksamma inom beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Varken uppgifter som måste utföras vid vattenbruksanläggningen eller ombord för att förbereda djur eller växter för försäljningen i första ledet (till exempel rensning, fileande eller infrysning) eller försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare bör anses som bearbetning eller saluföring i detta avseende och den här förordningen bör därför inte tillämpas på dessa verksamheter.
- (9) Europeiska unionens domstol har slagit fast att så snart unionen har lagstiftat om en gemensam marknadsordning för en viss jordbrukssektor, är medlemsstaterna skyldiga att avstå från åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag från den ⁽¹¹⁾. Därför bör denna förordning inte gälla stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps eller släpps ut på marknaden inom jordbrukssektorn. Den bör inte heller tillämpas på stöd som är kopplat till en skyldighet att dela stödet med primärproducenter. Dessa principer gäller även fiskeri- och vattenbrukssektorn.

⁽⁷⁾ Ibidem, punkterna 112 och 113.

⁽⁸⁾ Domstolens dom av den 13 juni 2002, *Nederländerna mot kommissionen*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁽⁹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Domstolens dom av den 12 december 2002, *Frankrike/kommissionen*, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, punkt 31.

- (10) Denna förordning bör inte tillämpas på exportstöd och stöd som är avhängigt av att inhemska varor och tjänster används framför importerade. Förordningen bör framför allt inte gälla stöd för att finansiera upprättande och drift av distributionsnät i andra medlemsstater eller tredjeländer. Europeiska unionens domstol har slagit fast att enligt förordning (EG) nr 1998/2006 utesluts "inte allt stöd som kan ha en inverkan på export, utan endast stöd som direkt, genom sin form, syftar till att understödja försäljningen i ett annat land" och att "investeringsstöd – förutsatt att det inte i en eller annan form i princip och genom sitt belopp bestäms av kvantiteten av de exporterade varorna – inte omfattas av "stöd till exportrelaterad verksamhet" i den mening som avses i artikel 1.1.d i förordning (EG) nr 1998/2006 och omfattas således inte av tillämpningsområdet för denna bestämmelse, även om de investeringar som får stöd möjliggör utvecklingen av produkter avsedda för export" ⁽¹²⁾. Stöd som avser kostnader för deltagande i handelsmässor eller kostnader för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland utgör i allmänhet inte exportstöd.
- (11) Den treårsperiod som ska beaktas vid tillämpningen av denna förordning bör ses över löpande. För varje nytt stöd av mindre betydelse måste hänsyn tas till det totala stöd av mindre betydelse som beviljats under de senaste tre åren.
- (12) Om ett företag är verksamt inom en av de sektorer som inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning och även är verksamt inom andra sektorer eller bedriver andra verksamheter, bör denna förordning tillämpas på dessa andra sektorer eller verksamheter, under förutsättning att den berörda medlemsstaten genom lämpliga tillvägagångssätt, till exempel åtskillnad mellan verksamheterna eller särredovisning, ser till att stöd av mindre betydelse inte beviljas för verksamheten inom de sektorer som inte omfattas av denna förordning. Samma princip bör gälla när ett företag är verksamt inom sektorer som omfattas av lägre tak för stöd av mindre betydelse. Om ett företag inte kan garantera att verksamheterna inom sektorer för vilka lägre tak för stöd av mindre betydelse är tillämpliga endast får stöd av mindre betydelse upp till dessa lägre tak, bör det lägsta taket tillämpas på alla de verksamheter som företaget bedriver.
- (13) Regler bör fastställas för att säkerställa att de högsta stödnivåer som föreskrivs i de relevanta förordningarna om statligt stöd eller kommissionsbeslut inte kan kringgå. Tydliga regler om kumulering bör också fastställas.
- (14) Denna förordning utesluter inte möjligheten att en åtgärd kanske inte betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget på andra grunder än de som anges i denna förordning, t.ex. om åtgärden är förenlig med principen om marknadsekonomiska aktörer eller inte innebär någon överföring av statliga medel. Särskilt unionsfinansiering som förvaltas centralt av kommissionen och inte står direkt eller indirekt under medlemsstatens kontroll utgör inte statligt stöd och bör inte beaktas vid bedömningen av om det tak som fastställs i denna förordning överskrids.
- (15) Denna förordning omfattar inte alla situationer där en åtgärd kanske inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och kanske inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen. Det kan finnas situationer där en mottagare levererar varor eller tjänster till ett begränsat område (t.ex. en öregion eller något av de yttersta randområdena) inom en medlemsstat och den mottagaren sannolikt inte lockar kunder från andra medlemsstater, och där det inte kan förutses att åtgärden skulle ha mer än en marginell effekt på villkoren för gränsöverskridande investeringar eller etableringar. Sådana åtgärder bör bedömas från fall till fall.
- (16) Med hänsyn till behovet av insyn, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning endast tillämpas på stöd av mindre betydelse, för vilket det är möjligt att i förväg räkna ut den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att en riskbedömning behöver göras (*överblickbart stöd av mindre betydelse*). En sådan exakt beräkning kan till exempel göras för kontantbidrag, räntesubventioner, begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns som garanterar att det relevanta taket inte överskrids. En övre gräns innebär att den berörda medlemsstaten, så länge som det exakta stödbeloppet inte är känt, måste anta att beloppet motsvarar den övre gränsen för att garantera att flera stödåtgärder tillsammans inte överskrider det tak som anges i den här förordningen och för att tillämpa reglerna om kumulering.

⁽¹²⁾ Domstolens dom av den 28 februari 2018, *ZPT AD mot Narodno sabranie na Republika Bulgaria m.fl.*, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, punkt 55 och 56.

- (17) För att säkerställa insyn, likabehandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör alla medlemsstater använda samma metod för att beräkna det totala beviljade stödbeloppet. I syfte att underlätta beräkningen bör stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omräknas till motsvarande bruttobidragsekvivalent. Vid beräkningen av bruttobidragsekvivalenten för olika typer av överblickbart stöd som inte är bidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar måste man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att underlätta en enhetlig, överblickbar och enkel tillämpning av reglerna för statligt stöd bör de marknadsräntor som används vid tillämpningen av denna förordning vara de referensräntor som fastställts i enlighet med meddelandet från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹³⁾.
- (18) Stöd i form av lån, bl.a. riskfinansieringsstöd av mindre betydelse som tar formen av lån, bör anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att förenkla handläggningen av små lån med kort löptid är det nödvändigt att fastställa en tydlig regel som är lätt att tillämpa och tar hänsyn både till lånets belopp och löptid. Bruttobidragsekvivalenten för lån som garanteras av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och som uppgår till antingen högst 1 500 000 EUR under en femårsperiod eller 750 000 EUR under en tioårsperiod får inte anses överstiga taket för stöd av mindre betydelse. Detta grundar sig på kommissionens erfarenheter och på inflationen sedan förordning (EU) nr 1407/2013 trädde i kraft samt den förväntade inflationsutvecklingen under den här förordningens tillämpningsperiod. Med tanke på svårigheterna att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet (till exempel eftersom företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller eftersom det uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran) bör denna regel inte gälla sådana företag.
- (19) Stöd i form av kapitaltillskott kan enbart anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse, om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse. Stöd i form av riskfinansieringsåtgärder som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital enligt riktlinjerna för riskfinansiering ⁽¹⁴⁾ bör inte anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse, såvida inte den berörda åtgärden tillhandahåller kapital som ej överskrider taket för stöd av mindre betydelse.
- (20) Stöd i form av garantier, bl.a. riskfinansieringsstöd av mindre betydelse som tar formen av garantier, bör anses vara överblickbart stöd om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i kommissionens tillkännagivande för den berörda företagstypen ⁽¹⁵⁾. I denna förordning bör det fastställas tydliga regler som beaktar både beloppet för det underliggande lånet och garantins löptid. Tydliga regler borde förenkla handläggningen av kortfristiga garantier som utgör säkerhet för högst 80 % av ett relativt litet lån, där förlusterna bärs proportionellt och enligt samma villkor av långivare och garantigivare, och nettoåtervinningen från indrivningen av lånet mot de säkerheter som ställts av låntagaren på ett proportionellt sätt minskar förlusterna för långivaren och garantigivaren. Denna regel bör inte gälla garantier för underliggande transaktioner som inte utgör ett lån, till exempel garantier för egetkapitaltransaktioner. På basis av kommissionens erfarenheter och med tanke på inflationen sedan förordning (EU) nr 1407/2013 trädde i kraft och den förväntade inflationsutvecklingen under den här förordningens giltighetstid bör garantin anses ha en bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse om i) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, ii) det garanterade beloppet inte överstiger 2 250 000 EUR, och iii) garantins löptid inte överstiger fem år. Detsamma gäller om i) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, ii) det garanterade beloppet inte överstiger 1 125 000 EUR, och iii) garantins löptid inte överstiger tio år.
- (21) Dessutom får medlemsstaterna använda en metod för att beräkna bruttobidragsekvivalenten för garantier som har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning på statsstödsområdet som gällde vid samma tidpunkt och som godtagits av kommissionen som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier ⁽¹⁶⁾, eller ett tillkännagivande som ersatt det. Medlemsstaterna får bara göra detta om den godtagna metoden uttryckligen avser den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion som det är fråga om i samband med tillämpningen av denna förordning.

⁽¹³⁾ Meddelande från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽¹⁴⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (EUT C 508, 16.12.2021, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Till exempel, kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽¹⁶⁾ Kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

- (22) Om ett stöd av mindre betydelse ges via finansiella intermediärer bör medlemsstaterna säkerställa att dessa inte mottar något statligt stöd. Detta kan ske exempelvis i) genom att kräva att finansiella intermediärer som får statliga garantier ska betala avgifter som följer marknadspriserna eller ii) genom att till fullo överföra fördelarna till de slutliga stödmottagarna eller iii) genom att taket för stöd av mindre betydelse och övriga villkor i denna förordning iakttas av intermediärerna. För att förenkla behandlingen av finansiella intermediärer som genomför stödordningar av mindre betydelse, där medlemsstaterna förlitar sig på alternativ iii, bör det i denna förordning föreskrivas en tydlig regel som är lätt att tillämpa och som tar hänsyn till det totala beloppet för lån som inbegriper stöd av mindre betydelse och som den finansiella intermediären har utfärdat under de tre senaste åren. Enligt kommissionens erfarenhet kan finansiella intermediärer som beviljar garanterade lån av mindre betydelse, och som tillämpar en mekanism för att vidarebefordra de fördelar som erhållits genom en garanti till de slutliga mottagarna, anses vara mottagare av en bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse om det totala portföljbeloppet för garanterade lån av mindre betydelse är mindre än 10 miljoner EUR eller om det totala portföljbeloppet för garanterade lån av mindre betydelse är mindre än 40 miljoner EUR och består av individuella lån av mindre betydelse som uppgår till mindre än 100 000 EUR, förutsatt att ordningen för stöd av mindre betydelse är tillgänglig på lika villkor för alla finansiella intermediärer som är verksamma i den berörda medlemsstaten.
- (23) Efter anmälan från en medlemsstat bör kommissionen undersöka om en åtgärd som inte är ett bidrag, ett lån, en garanti, ett kapitaltillskott eller en riskfinansieringsåtgärd som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital, begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns, leder till en bruttobidragsekvivalent som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse och därför skulle kunna omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (24) Kommissionen är skyldig att se till att reglerna om statligt stöd följs och överensstämmer med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen. Medlemsstaterna bör underlätta fullgörandet av denna uppgift genom att ha de nödvändiga verktygen för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas ett enda företag på grundval av regeln om stöd av mindre betydelse inte överstiger det fastställda taket. Medlemsstaterna bör övervaka det beviljade stödet för att säkerställa att taket som fastställs i den här förordningen inte överskrids och att kumuleringsreglerna efterlevs. För att fullgöra denna skyldighet bör medlemsstaterna senast den 1 januari 2026 tillhandahålla fullständig information om stöd av mindre betydelse som beviljats, i ett centralt register på nationell nivå eller på unionsnivå och kontrollera att eventuella nya stöd inte överskrider det tak som fastställs i denna förordning. Det centrala registret ska bidra till att minska den administrativa bördan för företagen. Företagen kommer inte längre att enligt denna förordning behöva hålla reda på och redovisa andra stöd av mindre betydelse som de får, när väl det centrala registret innehåller uppgifter för en treårsperiod. Vid tillämpningen av denna förordning ska kontrollen av efterlevnaden av det tak som fastställs i denna förordning i princip bygga på informationen i det centrala registret.
- (25) Alla medlemsstater får inrätta ett nationellt centralt register. Befintliga nationella centrala register som uppfyller de krav som fastställs i denna förordning kan användas även fortsättningsvis. Kommissionen kommer att inrätta ett centralt register på unionsnivå som kan användas av medlemsstaterna från den 1 januari 2026.
- (26) Med tanke på att den administrativa bördan och regleringshinder är ett problem för majoriteten av de små och medelstora företagen och att kommissionens mål är att minska den börda som uppstår till följd av rapporterings-skyldigheter med 25 % ⁽¹⁷⁾ bör det centrala registret inrättas så att det minskar den administrativa bördan. Goda förvaltningsrutiner, till exempel de som fastställs i förordningen om inrättande av en gemensam digital ingång ⁽¹⁸⁾, får återopas för inrättandet och driften av det centrala registret på unionsnivå och av nationella centrala register.
- (27) Reglerna om insyn syftar till att säkerställa bättre efterlevnad, ökad ansvarighet, inbördes granskning och i slutändan till effektivare användning av de offentliga utgifterna. Offentliggörandet i ett centralt register av stödmottagarens namn tjänar det berättigade intresset av öppenhet och information till allmänheten om användningen av

⁽¹⁷⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Stödpaket för små och medelstora företag (COM(2023) 535 final).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

medlemsstaternas medel. Det inkräktar inte i onödan på stödmottagarnas rätt till skydd av sina personuppgifter så länge som offentliggörandet i det centrala registret av personuppgifter är förenligt med unionens regler om dataskydd ⁽¹⁹⁾. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att pseudonymisera specifika uppgifter om det är nödvändigt för att följa EU:s regler om dataskydd.

- (28) I denna förordning bör det fastställas ett antal villkor enligt vilka alla åtgärder som omfattas av denna förordning inte kan anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen. Därför bör denna förordning även tillämpas på stöd som beviljats innan den trädde i kraft, om alla villkor som fastställs i den är uppfyllda. På samma sätt bör stöd som uppfyllde kriterierna i förordning (EU) nr 1407/2013 och som beviljades mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2023 anses vara undantaget från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
- (29) Med hänsyn till hur ofta det i regel är nödvändigt att se över politiken för statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas.
- (30) Om denna förordnings tillämpningsperiod skulle löpa ut utan att förlängas, bör medlemsstaterna få en anpassningsperiod på sex månader för stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag inom alla sektorer med undantag för följande:
 - a) Stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.
 - b) Stöd till företag som är verksamma inom bearbetning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, när stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps in eller släpps ut på marknaden.
 - c) Stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter.
 - d) Stöd till företag som är verksamma inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, i ett av följande fall:
 - i) Om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen.
 - ii) Om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
 - e) Stöd som beviljas exportrelaterad verksamhet med inriktning på tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet.
 - f) Stöd som är avhängigt av att inhemska produkter och tjänster används framför importerade varor och tjänster.
2. Om ett företag är verksamt inom en av de sektorer som avses i punkt 1 a, b, c eller d och även är verksamt inom en eller flera av de andra sektorer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning eller bedriver annan verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, ska denna förordning tillämpas på stöd som beviljas för dessa senare sektorer eller verksamheter under förutsättning att den berörda medlemsstaten genom lämpliga

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1). Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

tillvägagångssätt, till exempel åtskillnad mellan verksamheterna eller särredovisning, ser till att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet för denna förordning inte får stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *jordbruksprodukter*: produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽²⁰⁾.
- b) *primärproduktion av jordbruksprodukter*: produktionen av produkter från jorden och från uppfödning, som förtecknas i bilaga I till fördraget, utan att några andra vidare processer utförs som förändrar dessa produkters natur.
- c) *bearbetning av jordbruksprodukter*: varje process som en jordbruksprodukt undergår som till resultat får en produkt som också är en jordbruksprodukt, med undantag för verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en animalisk eller vegetabilisk produkt för försäljning i första ledet.
- d) *saluföring av jordbruksprodukter*: att ställa fram eller visa upp en jordbruksprodukt i avsikt att sälja, erbjuda för försäljning, leverera eller på annat sätt föra ut på marknaden, med undantag för en primärproducents första försäljning till återförsäljare eller förädlare samt varje förberedande av produkten för sådan försäljning. En primärproducents försäljning till slutkonsumenter ska anses vara saluföring om den sker i separata lokaler avsedda för detta syfte.
- e) *fiskeri- och vattenbruksprodukter*: produkter som definieras i artikel 5 a och b i förordning (EU) nr 1379/2013.
- f) *primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter*: all verksamhet i samband med fiskeri, uppfödning eller odling av vattenorganismer, samt uppgifter som måste utföras vid vattenbruksanläggningen eller ombord för att förbereda djur eller växter för försäljning i första ledet, inbegripet rensning, fileande eller infrysning, och försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare.
- g) *beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter*: all verksamhet, inbegripet hantering, behandling och omvandling, som utförs efter landningen – eller skörden i fråga om vattenbruk – vilken resulterar i en beredd produkt, samt distribution därav.
- h) *finansiell intermediär*: varje finansinstitut, oavsett form och ägarskap, som bedriver verksamhet i vinstsyfte; offentliga utvecklingsbanker eller -institutioner anses inte omfattas av denna definition om de agerar som beviljande myndigheter och det inte förekommer någon korssubventionering av den verksamhet som bedrivs på deras egen risk och för egen räkning.

2. *ett enda företag*: vid tillämpningen av denna förordning, alla enheter som har minst en av följande förbindelser till varandra:

- a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat företag.
- b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.
- c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stiftelseurkund eller stadgar.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

- d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i a–d via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i fördraget, om de uppfyller villkoren i denna förordning.
2. Det totala stöd av mindre betydelse som beviljas ett enda företag av en medlemsstat får inte överstiga 300 000 EUR under en period av tre år.
3. Stöd av mindre betydelse ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet till företaget.
4. Det tak som föreskrivs i punkt 2 ska gälla oberoende av stödets form och det mål som eftersträvas med det, och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen.
5. Vid tillämpning av det tak som anges i punkt 2 ska stödet uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. När stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.
6. Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.
7. Om det tak som föreskrivs i punkt 2 överskrids på grund av att nytt stöd av mindre betydelse beviljas, ska det nya stödet inte omfattas av denna förordning.
8. Vid företagssammanslagningar och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas vid fastställandet av om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller det förvärvande företaget överskrider det tak som anges i punkt 2. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före sammanslagningen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagligt.
9. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om en sådan tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.

Artikel 4

Beräkning av bruttobidragsekvivalenten

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att göra en exakt beräkning av bruttobidragsekvivalenten i förväg utan att behöva göra en riskbedömning (*överblickbart stöd av mindre betydelse*).
2. Stöd i form av bidrag och räntesubventioner ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse.

3. Stöd i form av lån ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om
 - a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
 - b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet, och lånet uppgår till antingen 1 500 000 EUR under en femårsperiod eller 750 000 EUR under en tioårsperiod; om ett lån är mindre än dessa belopp eller beviljas för en kortare period än fem, respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det relevanta tak som anges i artikel 3.2 i denna förordning, eller
 - c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.
4. Stöd i form av kapitaltillskott ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse endast om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överskrider det tak som anges i artikel 3.2.
5. Stöd i form av riskfinansieringsåtgärder som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital ska endast anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om det kapital som ges till ett enda företag inte överskrider det tak som anges i artikel 3.2.
6. Stöd i form av garantier ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om
 - a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
 - b) garantin inte vid någon tidpunkt överstiger 80 % av det underliggande lånet, förlusterna bärs proportionellt och på samma sätt av långivaren och garantigivaren, nettoåtervinningen från indrivningen av lånet mot de säkerheter som ställts av låntagaren minskar proportionellt de förluster som bärs av långivaren och garantigivaren, och det garanterade beloppet uppgår till 2 250 000 EUR och garantins löptid är fem år eller det garanterade beloppet uppgår till 1 125 000 EUR och garantins löptid är tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp eller om garantin har en kortare löptid än fem, respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av det relevanta tak som anges i artikel 3.2, eller
 - c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller
 - d) den metod som används för att beräkna garantins bruttobidragsekvivalent, innan den genomförs,
 - i) har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd som är tillämplig vid samma tidpunkt och som har godtagits av kommissionen som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, samt
 - ii) denna metod uttryckligen avser den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.
7. Allt stöd som erhålls av en finansiell intermediär som genomför en eller flera stödordningar av mindre betydelse, som ska vara tillgängliga på lika villkor för alla finansiella intermediärer som är verksamma i den berörda medlemsstaten, ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om
 - a) den finansiella intermediären vidarebefordrar den fördel som erhållits genom de statliga garantierna till stödmottagarna genom att tillhandahålla nya prioriterade lån till stödmottagarna med lägre räntesatser eller lägre krav på säkerhet, och varje garanti inte överstiger 80 % av det underliggande lånet,
 - b) garanterade lån av mindre betydelse ges till stödmottagare som befinner sig i en situation som är jämförbar med en kreditvärdering på minst "B-" och det totala beloppet för sådana lån är
 - i) mindre än 10 miljoner EUR, eller
 - ii) mindre än 40 miljoner EUR och varje enskilt garanterat lån av mindre betydelse inte överstiger 100 000 EUR.

Om en finansiell intermediär har ett belopp av lån av mindre betydelse på mindre än 10 miljoner EUR enligt punkt b i, eller 40 miljoner EUR enligt b ii, ska bruttobidragsekvivalenten för varje belopp beräknas som en motsvarande andel av det relevanta tak som fastställs i artikel 3.2 i denna förordning.

8. Stöd i form av andra instrument ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om instrumentet föreskriver ett tak som garanterar att det tak som anges i artikel 3.2 i denna förordning inte överskrids.

Artikel 5

Kumulering

1. Stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt kommissionens förordning (EU) 2023/2832 ⁽²¹⁾.

2. Stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt kommissionens förordningar (EU) nr 1408/2013 ⁽²²⁾ och (EU) nr 717/2014 ⁽²³⁾, upp till det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2 i denna förordning.

3. Stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd om sådan kumulering överstiger den högsta relevanta stödnivå eller det högsta relevanta stödbelopp som fastställts för de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Stöd av mindre betydelse som inte beviljas för eller kan tillskrivas specifika stödberättigande kostnader får kumuleras med annat statligt stöd som beviljas med stöd av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

Artikel 6

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna ska se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse registreras från och med den 1 januari 2026 i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå. Uppgifterna i det centrala registret ska innehålla stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i unionen (Nace). Det centrala registret ska upprättas på ett sådant sätt att informationen är lättillgänglig för allmänheten samtidigt som unionens dataskyddsregler följs, däribland genom att specifika poster vid behov pseudonymiseras.

2. Medlemsstaterna ska registrera informationen i punkt 1 i det centrala registret om allt stöd av mindre betydelse som beviljats av en myndighet i den berörda medlemsstaten inom 20 arbetsdagar från det att stödet beviljades. Sådan information om stöd av mindre betydelse som mottagits av finansiella intermediärer som genomför stödordningar av mindre betydelse ska registreras inom 20 arbetsdagar från mottagandet av den rapport som avses i punkt 5. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som finns i det centrala registret är korrekta.

3. Medlemsstaterna ska bevara de registrerade uppgifterna om stöd av mindre betydelse i tio år från och med den dag då stödet beviljades.

4. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att det nya stödet av mindre betydelse inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider det tak som föreskrivs i artikel 3.2 i denna förordning och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.

⁽²¹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj>).

⁽²²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9).

⁽²³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 190, 28.6.2014, s. 45).

5. Vid tillämpningen av punkt 1 ska finansiella intermediärer som genomför stödordningar av mindre betydelse varje kvartal till medlemsstaten rapportera det totala stödbelopp av mindre betydelse som de har mottagit inom 10 dagar från kvartalets slut. Dagen för beviljande ska vara den sista dagen i ett kvartal.

6. Medlemsstater som använder ett centralt register på nationell nivå ska senast den 30 juni varje år till kommissionen lämna in aggregerade uppgifter om stöd av mindre betydelse som beviljats för det föregående året. De aggregerade uppgifterna ska omfatta antalet stödmottagare, det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljats och det totala sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljats per sektor enligt Nace. Den första inlämningen ska gälla stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari och den 31 december 2026. Medlemsstaterna får rapportera om tidigare perioder till kommissionen om det finns aggregerade uppgifter.

7. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom 20 arbetsdagar, eller inom en längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

Artikel 7

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen.

2. Individuellt stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2023 och som uppfyller villkoren i förordning (EU) nr 1407/2013 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.

3. När denna förordning upphör att gälla får stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i förordningen beviljas på ett giltigt sätt under ytterligare en sexmånadersperiod.

4. Till dess att det centrala registret har upprättats och omfattar en period på tre år ska en medlemsstat, om den avser att bevilja stöd av mindre betydelse till ett företag i enlighet med denna förordning, skriftligen eller i elektronisk form informera företaget om stödbeloppet uttryckt i bruttobidragsekvivalent och dess karaktär av stöd av mindre betydelse, med direkt hänvisning till denna förordning. Om stöd av mindre betydelse beviljas olika företag i enlighet med denna förordning på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, får den berörda medlemsstaten välja att uppfylla sin skyldighet genom att informera företagen om ett belopp som motsvarar det högsta tillåtna stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i artikel 3.2 i denna förordning har iakttagits. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en redogörelse i skriftlig eller elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under en period av tre år.

Artikel 8

Ikraftträdande och giltighetstid

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2024.

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2030.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

2023/2832

15.12.2023

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2023/2832

av den 13 december 2023

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.4,

med beaktande av rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.1,

efter att ha rådfrågat den rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Statlig finansiering som uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör statligt stöd och ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. Rådet får dock, i enlighet med artikel 109 i fördraget, fastställa kategorier av stöd som ska vara undantagna från denna anmälningsskyldighet. I enlighet med artikel 108.4 i fördraget får kommissionen anta förordningar avseende dessa kategorier av statligt stöd. I förordning (EU) 2015/1588 beslutade rådet i enlighet med artikel 109 i fördraget att stöd av mindre betydelse (det vill säga stöd som beviljas samma företag under en viss period och som inte överstiger ett visst fast belopp) kan utgöra en sådan kategori. På grundval av detta anses stöd av mindre betydelse inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och omfattas därför inte av anmälningsförfarandet.
- (2) Kommissionen har i många beslut förtydligat begreppet stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen har också redogjort för sin politik för ett tak för stöd av mindre betydelse under vilket artikel 107.1 i fördraget inte kan anses vara tillämplig.
- (3) Kommissionens erfarenheter av tillämpningen av reglerna för statligt stöd på företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 106.2 i fördraget har visat att det tak under vilket det kan anses att förmåner som beviljas sådana företag inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna eller snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen i vissa fall kan skilja sig från det allmänna tak för stöd av mindre betydelse som fastställs i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 ⁽²⁾. Faktum är att åtminstone en del av dessa förmåner sannolikt utgör kompensation för extra kostnader i samband med tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Dessutom har många verksamheter som identifierats som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse en begränsad territoriell räckvidd. Enligt artikel 2.2 i kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 ⁽³⁾ ska stöd som beviljas företag som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse inte anses påverka handeln mellan medlemsstaterna eller snedvrider eller hota att snedvrida konkurrensen under förutsättning att det totala stödbelopp som beviljas för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som erhålls inte överstiger 500 000 euro under en period om tre beskattningsår.

⁽¹⁾ EUT L 248, 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 114, 26.4.2012, s. 8).

- (4) Mot bakgrund av erfarenheterna av tillämpningen av förordning (EU) nr 360/2012 är det lämpligt att justera reglerna om stöd av mindre betydelse för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse för att spegla några av de justeringar som gjorts av den allmänna förordningen om stöd av mindre betydelse, förordning (EU) 2023/2831, för att säkerställa enhetlighet, samtidigt som de specifika egenskaperna hos tjänster av allmänt intresse beaktas.
- (5) Det är också lämpligt att höja taket för det högsta möjliga stöd av mindre betydelse för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som ett enda företag kan få under en treårsperiod per medlemsstat till 750 000 euro. Detta tak speglar inflationen sedan förordning (EU) nr 360/2012 trädde i kraft och den förväntade utvecklingen under denna förordnings giltighetstid. Taket är nödvändigt om man vill kunna garantera att alla åtgärder som omfattas av denna förordning inte ska kunna anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen.
- (6) Statligt stöd som beviljas av en medlemsstat bör beaktas även om stödet helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen och står under medlemsstatens kontroll. Det bör inte vara möjligt att dela upp stöd som överskrider taket för stöd av mindre betydelse i mindre delar för att varje del ska omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (7) Med företag avses vid tillämpningen av konkurrensreglerna i fördraget varje enhet, oberoende av om det är en fysisk eller juridisk person, som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras ⁽⁴⁾. Europeiska unionens domstol har klargjort att en enhet som "har ett kontrollerande innehav i ett bolag", och som "i praktiken utövar denna kontroll genom att direkt eller indirekt utöva ett inflytande på förvaltningen av bolaget", ska anses delta i det bolagets ekonomiska verksamhet. Enheten i sig måste därför betraktas som ett företag i den mening som avses i artikel 107.1 fördraget ⁽⁵⁾. Domstolen har fastställt att alla enheter som (rättsligt eller faktiskt) kontrolleras av samma enhet ska anses vara ett enda företag ⁽⁶⁾.
- (8) Av rättssäkerhetsskäl och för att minska den administrativa bördan bör det i denna förordning ges en tydlig och uttömmande förteckning över kriterier för att avgöra när två eller flera företag i samma medlemsstat bör anses vara ett enda företag. Kommissionen har valt kriterier som är lämpliga vid tillämpningen av denna förordning bland de väletablerade kriterierna för definitionen av "anknutna företag" i definitionen av små och medelstora företag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽⁷⁾ och i bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ⁽⁸⁾. Med tanke på denna förordnings tillämpningsområde bör kriterierna vara tillämpliga på såväl små och medelstora företag som stora företag och bör säkerställa att en grupp anknutna företag betraktas som ett enda företag vid tillämpningen av regeln om stöd av mindre betydelse. Men som konstateras i artikel 14 i fördraget har tjänster av allmänt ekonomiskt intresse en särskild betydelse för unionens gemensamma värderingar och spelar en särskild roll för att främja social och territoriell sammanhållning. Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse bör tillgodose användarnas behov i så hög grad som möjligt och medlemsstaterna bör kunna tillgodose de behoven på lämpligaste sätt med beaktande av varje medlemsstats särdrag när det gäller framför allt tillhandahållandet av sociala tjänster. Av denna anledning bör företag som utför tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som inte har någon förbindelse med varandra bortsett från det faktum att de var för sig har en direkt koppling till samma offentliga organ, eller samma icke-vinstdrivande enhet eller enheter, inte behandlas som anknutna till varandra. Därför bör hänsyn tas till den specifika situation som råder för företag som kontrolleras av samma offentliga organ, eller av samma icke-vinstdrivande enhet eller enheter, i vilket eller vilka företagen kan ha oberoende beslutsbefogenhet.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 10 januari 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, punkt 107.

⁽⁵⁾ Ibidem, punkterna 112 och 113.

⁽⁶⁾ Domstolens dom av den 13 juni 2002, Nederländerna/kommissionen, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁽⁷⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

- (9) Denna förordning bör endast tillämpas på stöd som beviljas för tillhandahållande av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Det stödmottagande företaget bör därför skriftligen eller elektroniskt ha fått i uppdrag att tillhandahålla den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilken stödet beviljas. Beslutet om tilldelning bör visserligen ge information till företaget om den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilken stödet beviljas, men det behöver inte nödvändigtvis innehålla alla upplysningar som fastställs i artikel 4 i kommissionens beslut 2012/21/EU ⁽⁹⁾.
- (10) På grund av de särskilda regler som gäller för sektorerna för primärproduktion (främst primärproduktion av jordbruksprodukter och primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter), det faktum att företag inom de sektorerna sällan ges i uppdrag att utföra tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, samt risken för att stödbelopp som ligger under det tak som anges i denna förordning uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget, bör denna förordning inte gälla de sektorerna.
- (11) Med tanke på likheterna mellan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och av andra produkter bör denna förordning även gälla bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter om vissa villkor är uppfyllda. Verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en produkt för försäljning i första ledet (till exempel skörd, slätter och tröskning av spannmål, eller packning av ägg) eller försäljning i första ledet till återförsäljare och förädlare bör inte i detta sammanhang anses som bearbetning eller saluföring, och förordningen bör därför inte tillämpas på denna verksamhet.
- (12) Med tanke på arten av den verksamhet som bedrivs inom beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och likheterna mellan denna verksamhet och annan berednings- och saluföringsverksamhet bör den här förordningen också tillämpas på företag som är verksamma inom beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Varken uppgifter som måste utföras vid vattenbruksanläggningen eller ombord för att förbereda djur eller växter för försäljningen i första ledet (till exempel rensning, fileande eller infrysning) eller försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare bör anses som bearbetning eller saluföring i detta avseende och den här förordningen bör därför inte tillämpas på dessa verksamheter.
- (13) Europeiska unionens domstol har slagit fast att så snart unionen har lagstiftat om en gemensam marknadsordning för en viss jordbrukssektor, är medlemsstaterna skyldiga att avstå från åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag från den ⁽¹⁰⁾. Därför bör denna förordning inte gälla stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps eller släpps ut på marknaden inom jordbrukssektorn. Den bör inte heller tillämpas på stöd som är kopplat till en skyldighet att dela stödet med primärproducenter. Dessa principer gäller även fiskeri- och vattenbrukssektorn.
- (14) Denna förordning bör inte tillämpas på exportstöd och stöd som är avhängigt av att inhemska varor och tjänster används framför importerade. Förordningen bör framför allt inte gälla stöd för att finansiera upprättande och drift av distributionsnät i andra medlemsstater eller tredjeländer. Europeiska unionens domstol har slagit fast att enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 ⁽¹¹⁾ utesluts "inte allt stöd som kan ha en inverkan på export, utan endast stöd som direkt, genom sin form, syftar till att understödja försäljningen i ett annat land" och att "investeringsstöd – förutsatt att det inte i en eller annan form i princip och genom sitt belopp bestäms av kvantiteten av de exporterade varorna – inte omfattas av "stöd till exportrelaterad verksamhet" i den mening som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1998/2006 och således inte omfattas av tillämpningsområdet för denna bestämmelse, även om de investeringar som får stöd möjliggör utvecklingen av produkter avsedda för export" ⁽¹²⁾. Stöd som avser kostnader för deltagande i handelsmässor eller kostnader för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland utgör i allmänhet inte exportstöd.

⁽⁹⁾ Kommissionens beslut 2012/21/EU av den 20 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 7, 11.1.2012, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom av den 12 december 2002, Frankrike/kommissionen, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, punkt 31.

⁽¹¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽¹²⁾ Domstolens dom av den 28 februari 2018, ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria m.fl., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, punkterna 55 och 56.

- (15) Den treårsperiod som ska beaktas vid tillämpningen av denna förordning bör ses över löpande. För varje nytt stöd av mindre betydelse måste hänsyn tas till det totala stöd av mindre betydelse som beviljats under de senaste tre åren.
- (16) Om ett företag är verksam inom en av de sektorer som inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning och även är verksam inom andra sektorer eller bedriver andra verksamheter, bör denna förordning tillämpas på dessa andra sektorer eller verksamheter, under förutsättning att den berörda medlemsstaten genom lämpliga tillvägagångssätt, till exempel åtskillnad mellan verksamheterna eller särredovisning, ser till att stöd av mindre betydelse inte beviljas för verksamheten inom de sektorer som inte omfattas av denna förordning. Samma princip bör gälla när ett företag är verksam inom sektorer som omfattas av lägre tak för stöd av mindre betydelse. Om ett företag inte kan garantera att verksamheterna inom sektorer för vilka lägre tak för stöd av mindre betydelse är tillämpliga endast får stöd av mindre betydelse upp till dessa lägre tak, bör det lägsta taket tillämpas på företagets samtliga verksamheter.
- (17) Regler bör fastställas för att säkerställa att de högsta stödnivåer som föreskrivs i de relevanta förordningarna om statligt stöd eller kommissionsbeslut inte kan kringgå. Tydliga regler om kumulering bör också fastställas.
- (18) Denna förordning utesluter inte möjligheten att en åtgärd kanske inte betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget på andra grunder än de som anges i denna förordning, till exempel om åtgärden är förenlig med principen om marknadsekonomiska aktörer eller inte innebär någon överföring av statliga medel. Särskilt unionsfinansiering som förvaltas centralt av kommissionen och inte står direkt eller indirekt under medlemsstatens kontroll utgör inte statligt stöd och bör inte beaktas vid bedömningen av om det tak som slås fast i denna förordning överskrids.
- (19) Denna förordning omfattar inte alla situationer där en åtgärd kanske inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och kanske inte snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen. Det kan finnas situationer där en mottagare levererar varor eller tjänster till ett begränsat område (till exempel en öregion eller något av de yttersta randområdena) inom en medlemsstat och den mottagaren sannolikt inte lockar kunder från andra medlemsstater, och där det inte kan förutses att åtgärden skulle ha mer än en marginell effekt på villkoren för gränsöverskridande investeringar eller etableringar. Sådana åtgärder bör bedömas från fall till fall.
- (20) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av förordning (EU) 2023/2831 på företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Det bör stå medlemsstaterna fritt att tillämpa antingen denna förordning eller förordning (EU) 2023/2831 när det gäller stöd som beviljas för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
- (21) Domstolen har, i sin dom i Altmarkmålet ⁽¹³⁾, fastställt ett antal villkor som måste vara uppfyllda för att ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte ska anses utgöra statligt stöd. Genom dessa villkor säkerställs att ersättning som begränsas till de nettokostnader som effektiva företag ådrar sig för att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Om dessa villkor inte är uppfyllda utgör ersättningen statligt stöd som kan anses vara förenligt på grundval av tillämpliga unionsregler. För att undvika att denna förordning tillämpas för att kringgå de villkor som fastställts i Altmarkdomen och för att undvika att stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning påverkar handeln på grund av kumulering med annan ersättning för samma tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, bör stöd av mindre betydelse enligt denna förordning inte kumuleras med annan ersättning för samma tjänst, oavsett om ersättningen utgör statligt stöd enligt Altmarkdomen eller förenligt statligt stöd enligt beslut 2012/21/EU eller enligt kommissionens meddelande – Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster ⁽¹⁴⁾.

⁽¹³⁾ Domstolens dom av den 24 juli 2003, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH och Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, punkterna 88–93.

⁽¹⁴⁾ Meddelande från kommissionen – Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011) (EUT C 8, 11.1.2012, s. 15).

- (22) Med hänsyn till behovet av insyn, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning endast tillämpas på stöd av mindre betydelse, för vilket det är möjligt att i förväg räkna ut den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att en riskbedömning behöver göras (överblickbart stöd av mindre betydelse). En sådan exakt beräkning kan till exempel göras för kontantbidrag, räntesubventioner, begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns som garanterar att det relevanta taket inte överskrids. En övre gräns innebär att den berörda medlemsstaten, så länge som det exakta stödbeloppet inte är känt, måste anta att beloppet motsvarar den övre gränsen för att garantera att flera stödåtgärder tillsammans inte överskrider det tak som anges i den här förordningen och för att tillämpa reglerna om kumulering.
- (23) För att säkerställa insyn, likabehandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör alla medlemsstater använda samma metod för att beräkna det totala beviljade stödbeloppet. I syfte att underlätta beräkningen bör stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omräknas till motsvarande bruttobidragsekvivalent. Vid beräkningen av bruttobidragsekvivalenten för olika typer av överblickbart stöd som inte är bidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar måste man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att underlätta en enhetlig, överblickbar och enkel tillämpning av reglerna för statligt stöd bör de marknadsräntor som används vid tillämpningen av denna förordning vara de referensräntor som fastställts i enlighet med meddelandet från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹⁵⁾.
- (24) Stöd som utgörs av lån, bland annat riskfinansieringsstöd av mindre betydelse i form av lån, bör anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att förenkla handläggningen av små lån med kort löptid är det nödvändigt att fastställa en tydlig regel som är lätt att tillämpa och tar hänsyn både till lånets belopp och löptid. Bruttobidragsekvivalenten för lån som garanteras av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och som uppgår till antingen högst 3 750 000 euro under en femårsperiod eller 1 875 000 euro under en tioårsperiod får inte anses överstiga taket för stöd av mindre betydelse. Detta grundar sig på kommissionens erfarenheter och på inflationen sedan förordning (EU) nr 360/2012 trädde i kraft samt den förväntade inflationsutvecklingen under den här förordningens tillämpningsperiod. Med tanke på svårigheterna att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet (till exempel eftersom företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller eftersom det uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran) bör denna regel inte gälla sådana företag.
- (25) Stöd i form av kapitaltillskott kan enbart anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse, om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse. Stöd i form av riskfinansieringsåtgärder som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital enligt riktlinjerna för riskfinansiering ⁽¹⁶⁾ bör inte anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse, om inte den berörda åtgärden tillhandahåller kapital som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse.
- (26) Stöd i form av garantier, bland annat riskfinansieringsstöd av mindre betydelse som tar formen av garantier, bör anses vara överblickbart stöd om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i kommissionens tillkännagivande för den berörda företagstypen ⁽¹⁷⁾. I denna förordning bör det fastställas tydliga regler som beaktar både beloppet för det underliggande lånet och garantins löptid. Att slå fast tydliga regler borde förenkla behandlingen av kortfristiga garantier som utgör säkerhet för högst 80 % av ett relativt litet lån, där förlusterna bärs proportionellt och på samma sätt av långgivaren och garantigivaren, och nettoåtervinningen från indrivningen av lånet mot de säkerheter som ställts av låntagaren på ett proportionellt sätt minskar förlusterna för långgivaren och garantigivaren. Reglerna bör inte gälla garantier för underliggande transaktioner som

⁽¹⁵⁾ Meddelande från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽¹⁶⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (EUT C 508, 16.12.2021, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Till exempel kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

inte utgör ett lån, till exempel garantier för egetkapitaltransaktioner. På grundval av kommissionens erfarenheter och av inflationen sedan förordning (EU) nr 360/2012 trädde i kraft och den förväntade inflationsutvecklingen under denna förordnings tillämpningstid bör garantin anses ha en bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse om i) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, ii) det garanterade beloppet inte överstiger 5 625 000 euro och iii) garantins löptid inte överstiger 5 år. Detsamma gäller om i) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, ii) det garanterade beloppet inte överstiger 2 813 036 euro och iii) garantins löptid inte överstiger 10 år.

- (27) Dessutom får medlemsstaterna använda en metod för att beräkna bruttobidragsekvivalenten för garantier som har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning på statsstödsområdet som gällde vid samma tidpunkt och som godtagits av kommissionen som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier ⁽¹⁸⁾, eller ett tillkännagivande som ersatt det. Medlemsstaterna får bara göra detta om den godtagna metoden uttryckligen avser den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion som det är fråga om en del av tillämpningen av denna förordning.
- (28) Efter anmälan från en medlemsstat bör kommissionen undersöka om en åtgärd som inte är ett bidrag, ett lån, en garanti, ett kapitaltillskott eller en riskfinansieringsåtgärd som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital, begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns, leder till en bruttobidragsekvivalent som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse och därför skulle kunna omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (29) Kommissionen är skyldig att se till att reglerna om statligt stöd följs och överensstämmer med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen. Medlemsstaterna bör underlätta fullgörandet av denna uppgift genom att ha de nödvändiga verktygen för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas ett enda företag för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt regeln om stöd av mindre betydelse inte överstiger det fastställda taket. Medlemsstaterna bör övervaka det beviljade stödet för att säkerställa att taket som fastställs i den här förordningen inte överskrids och att kumuleringsreglerna efterlevs. För att fullgöra denna skyldighet bör medlemsstaterna senast den 1 januari 2026 tillhandahålla fullständig information om stöd av mindre betydelse som beviljats, i ett centralt register på nationell nivå eller på unionsnivå och kontrollera att eventuella nya stöd inte överskrider det tak som fastställs i denna förordning. Det centrala registret ska bidra till att minska den administrativa bördan för företagen. Företagen kommer inte längre att enligt denna förordning behöva hålla reda på och redovisa andra stöd av mindre betydelse som de får, när väl det centrala registret innehåller uppgifter för en treårsperiod. Vid tillämpningen av denna förordning ska kontrollen av efterlevnaden av det tak som fastställs i denna förordning i princip bygga på informationen i det centrala registret.
- (30) Alla medlemsstater får inrätta ett nationellt centralt register. Befintliga nationella centrala register som uppfyller de krav som fastställs i denna förordning kan användas även fortsättningsvis. Kommissionen kommer att inrätta ett centralt register på unionsnivå som kan användas av medlemsstaterna från den 1 januari 2026.
- (31) Med tanke på att den administrativa bördan och regleringshinder är ett problem för majoriteten av de små och medelstora företagen och att kommissionens mål är att minska den börda som uppstår till följd av rapporterings-skyldigheter med 25 procent ⁽¹⁹⁾ bör det centrala registret inrättas så att det minskar den administrativa bördan. Goda förvaltningsrutiner, till exempel de som fastställs i förordningen om inrättande av en gemensam digital ingång ⁽²⁰⁾, får åberopas för inrättandet och driften av det centrala registret på unionsnivå och av nationella centrala register.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽¹⁹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Stödpaketet för små och medelstora företag (COM(2023) 535 final).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

- (32) Reglerna om insyn syftar till att säkerställa bättre efterlevnad, ökad ansvarighet, inbördes granskning och i slutändan till effektivare användning av de offentliga utgifterna. Offentliggörandet i ett centralt register av stödmottagarens namn tjänar det berättigade intresset av öppenhet och information till allmänheten om användningen av medlemsstaternas medel. Det inkräktar inte i onödan på stödmottagarnas rätt till skydd av sina personuppgifter så länge som offentliggörandet i det centrala registret av personuppgifter är förenligt med unionens regler om dataskydd⁽²¹⁾. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att pseudonymisera specifika uppgifter om det är nödvändigt för att följa EU:s regler om dataskydd.
- (33) I denna förordning bör det fastställas ett antal villkor enligt vilka alla åtgärder som omfattas av denna förordning inte kan anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen. Därför bör denna förordning även tillämpas på stöd som beviljats innan den trädde i kraft, om alla villkor som fastställs i den är uppfyllda. På samma sätt bör stöd som uppfyllde kriterierna i förordning (EU) nr 360/2012 och som beviljades mellan den 29 april 2012 och den 31 december 2023 anses vara undantaget från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
- (34) Med hänsyn till hur ofta det i regel är nödvändigt att se över politiken för statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. Denna förordning ersätter förordning (EU) nr 360/2012 när den löper ut.
- (35) Om denna förordnings tillämpningsperiod skulle löpa ut utan att förlängas, bör medlemsstaterna få en anpassningsperiod på 6 månader för stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inom alla sektorer med undantag för följande:
- a) Stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.
 - b) Stöd till företag som är verksamma inom bearbetning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, när stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps in eller släpps ut på marknaden.
 - c) Stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter.
 - d) Stöd till företag som är verksamma inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, i ett av följande fall:
 - i) Om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen.
 - ii) Om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
 - e) Stöd som beviljats exportrelaterad verksamhet riktad mot tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet,
 - f) Stöd som är avhängigt av att inhemska produkter och tjänster används framför importerade varor och tjänster.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. Om ett företag är verksamt inom en av de sektorer som avses i punkt 1 a, b, c eller d och även är verksamt inom en eller flera av de andra sektorer som omfattas av denna förordning eller bedriver annan verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, ska denna förordning gälla stöd som beviljas för dessa senare sektorer eller verksamheter under förutsättning att den berörda medlemsstaten genom att förlita sig på lämpliga sätt, till exempel åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av räkenskaperna, säkerställa att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet för denna förordning inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljats i enlighet med denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *jordbruksprodukter*: produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽²²⁾.
- b) *primär jordbruksproduktion*: produktionen av produkter från jorden och från uppfödning, som förtecknas i bilaga I till fördraget, utan att några andra vidare processer utförs som förändrar dessa produkters natur.
- c) *bearbetning av jordbruksprodukter*: varje process som en jordbruksprodukt undergår som till resultat får en produkt som också är en jordbruksprodukt, med undantag för verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en animalisk eller vegetabilisk produkt för den första försäljningen.
- d) *saluföring av jordbruksprodukter*: att ställa fram eller visa upp en jordbruksprodukt i avsikt att sälja, erbjuda för försäljning, leverera eller på annat sätt föra ut på marknaden, med undantag för en primärproducents första försäljning till återförsäljare eller förädlare samt varje förberedande av produkten för sådan första försäljning; en primärproducents försäljning till slutkonsumenter betraktas som saluföring av jordbruksprodukter om den sker i separata lokaler som är särskilt avsedda för detta syfte.
- e) *fiskeri- och vattenbruksprodukter*: produkter som definieras i artikel 5 a och b i förordning (EU) nr 1379/2013.
- f) *primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter*: all verksamhet i samband med fiskeri, uppfödning eller odling av vattenorganismer, samt uppgifter som måste utföras vid vattenbruksanläggningen eller ombord för att förbereda djur eller växter för försäljning i första ledet, inbegripet rensning, fileande eller infrysning, och försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare.
- g) *beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter*: all verksamhet, inbegripet hantering, behandling och omvandling, som utförs efter landningen – eller skörden i fråga om vattenbruk – vilken resulterar i en beredd produkt, samt distribution därav.
- h) *icke-vinstdrivande enhet*: en enhet, oavsett sin rättsliga status (det vill säga om den omfattas av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning) eller sitt finansieringssätt, vars främsta syfte är att utföra sociala tjänster och som återinvesterar eventuella vinster och främst sysslar med icke-kommersiell verksamhet. Om en sådan enhet också bedriver kommersiell verksamhet måste den säkerställa att räkenskaperna för finansiering, kostnader och intäkter av denna kommersiella verksamhet separeras från den icke-kommersiella verksamheten.

2. *ett enda företag*: vid tillämpningen av denna förordning, alla enheter som har minst en av följande förbindelser till varandra:

- a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat företag.
- b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.
- c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stiftelseurkund eller stadgar.

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

- d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag kontrollerar ensamt en majoritet av aktieägarnas eller delägarnas röster i detta företag med stöd av ett avtal med andra aktieägare eller delägare i detta företag.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i a–d via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag. Företag som utför tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som inte har någon förbindelse med varandra, bortsett från det faktum att de var för sig har en direkt koppling till samma offentliga organ, eller samma icke-vinstdrivande enhet eller enheter, ska emellertid inte behandlas som ett enda företag enligt denna förordning.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stöd till företag som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, förutsatt att de uppfyller villkoren som fastställs i denna förordning.
2. Det totala stöd av mindre betydelse som beviljas per medlemsstat till ett enda företag för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse får inte överstiga 750 000 euro under en treårsperiod.
3. Stöd av mindre betydelse ska anses beviljat vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överföres till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet till företaget.
4. Det tak som anges i punkt 2 ska gälla oberoende av stödets form, och det mål som eftersträvas med det och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen.
5. Vid tillämpning av det tak som anges i punkt 2 ska stödet uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla belopp ska vara bruttobelopp, det vill säga före eventuella avdrag för skatt eller andra avgifter. När stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.
6. Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.
7. Om det tak som anges i punkt 2 överskrids på grund av att nytt stöd av mindre betydelse beviljas för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, får det nya stödet inte omfattas av denna förordning.
8. Vid företagskoncentrationer och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas när man fastställer om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller det förvärvande företaget överskrider det tak som anges i punkt 2. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före sammanslagningen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagligt.
9. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om en sådan tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.

Artikel 4

Beräkning av bruttobidragsekvivalenten

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att göra en exakt beräkning av bruttobidragsekvivalenten i förväg utan att behöva göra en riskbedömning (överblickbart stöd av mindre betydelse).

2. Stöd i form av bidrag och räntesubventioner ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse.
3. Stöd i form av lån ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om
 - a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
 - b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet, och lånet uppgår till antingen 3 750 000 euro under en femårsperiod eller 1 875 000 euro under en tioårsperiod; om ett lån är mindre än dessa belopp eller beviljas för en kortare period än fem respektive tio år ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tak som anges i artikel 3.2 i denna förordning, eller
 - c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.
4. Stöd i form av kapitaltillskott ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse endast om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under det tak som anges i artikel 3.2.
5. Stöd i form av riskfinansieringsåtgärder som tar formen av investeringar i aktier eller hybridkapital ska endast betraktas som överblickbart stöd av mindre betydelse om det kapital som ett enda företag får inte överskrider det tak som anges i artikel 3.2.
6. Stöd i form av garantier ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om
 - a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
 - b) garantin inte vid någon tidpunkt överstiger 80 % av det underliggande lånet, förlusterna bärs proportionellt och på samma sätt av långivaren och garantigivaren, nettoåtervinningen från indrivningen av lånet mot de säkerheter som ställts av låntagaren minskar proportionellt de förluster som bärs av långivaren och garantigivaren, och det garanterade beloppet uppgår till 5 625 000 euro och garantins löptid är fem år eller det garanterade beloppet uppgår till 2 813 036 euro och garantins löptid är tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp eller om garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en andel av det relevanta tak som anges i artikel 3.2, eller
 - c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller
 - d) den metod som används för att beräkna garantins bruttobidragsekvivalent, innan den genomförs,
 - i) har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd som är tillämplig vid samma tidpunkt och som har godtagits av kommissionen som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, samt
 - ii) denna metod uttryckligen avser den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.
7. Stöd i form av andra instrument ska anses vara överblickbart stöd av mindre betydelse om instrumentet föreskriver ett tak som garanterar att det tak som anges i artikel 3.2 i denna förordning inte överskrids.

Artikel 5

Kumulering

1. Stöd av mindre betydelse som beviljats enligt denna förordning får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse ⁽²³⁾.
2. Stöd av mindre betydelse enligt denna förordning får inte kumuleras med ersättning för samma tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, oavsett om det utgör statligt stöd eller ej.
3. Stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd om sådan kumulering överstiger den högsta relevanta stödnivå eller det högsta relevanta stödbelopp som fastställts för de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Stöd av mindre betydelse som inte beviljas för eller kan tillskrivas specifika stödberättigande kostnader får kumuleras med annat statligt stöd som beviljas med stöd av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

Artikel 6

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna ska från den 1 januari 2026 säkerställa att information om stöd av mindre betydelse som beviljas för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå. Uppgifterna i det centrala registret ska innehålla stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i unionen (Nace). Det centrala registret ska upprättas på ett sådant sätt att informationen är lättillgänglig för allmänheten samtidigt som unionens dataskyddsregler följs, däribland genom att specifika poster vid behov pseudonymiseras.
2. Medlemsstaterna ska registrera informationen i punkt 1 i det centrala registret om allt stöd av mindre betydelse som beviljats av en myndighet i den berörda medlemsstaten inom 20 arbetsdagar från det att stödet beviljades. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som finns i det centrala registret är korrekta.
3. Medlemsstaterna ska bevara de registrerade uppgifterna om stöd av mindre betydelse i tio år från och med den dag då stödet beviljades.
4. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att det nya stödet av mindre betydelse inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider det tak som föreskrivs i artikel 3.2 i denna förordning och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.
5. Medlemsstater som använder ett centralt register på nationell nivå ska senast den 30 juni varje år till kommissionen lämna in aggregerade uppgifter om stöd av mindre betydelse som beviljats för det föregående året. De aggregerade uppgifterna ska omfatta antalet stödmottagare, det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljats och det totala sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljats per sektor enligt Nace. Den första uppgiftsinlämningen ska gälla stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari och den 31 december 2026. Medlemsstaterna får rapportera om tidigare perioder till kommissionen om det finns aggregerade uppgifter.
6. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom 20 arbetsdagar, eller inom en längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

⁽²³⁾ Kommissionens förordningar (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9) och (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 190, 28.6.2014, s. 45).

Artikel 7

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen.
2. Individuellt stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 29 april 2012 och den 31 december 2023 och som uppfyller villkoren i förordning (EU) nr 360/2012 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
3. När denna förordning upphör att gälla får stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i förordningen beviljas på ett giltigt sätt under ytterligare en sexmånadersperiod.
4. Till dess att det centrala registret har upprättats och omfattar en period på tre år ska en medlemsstat, om den avser att bevilja stöd av mindre betydelse till ett företag i enlighet med denna förordning, skriftligen eller i elektronisk form informera företaget om stödbeloppet uttryckt i bruttobidragsekvivalent och dess karaktär av stöd av mindre betydelse, med direkt hänvisning till denna förordning. Om stöd av mindre betydelse beviljas olika företag i enlighet med denna förordning på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, får den berörda medlemsstaten välja att uppfylla sin skyldighet genom att informera företagen om ett belopp som motsvarar det högsta tillåtna stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i artikel 3.2 har iakttagits. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en redogörelse i skriftlig eller elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under en period av tre år.

Artikel 8

Ikraftträdande och tillämpningsperiod

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2024.

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2030.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

2024/3118

13.12.2024

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2024/3118

av den 10 december 2024

om ändring av förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.4,

med beaktande av rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.1,

efter samråd med rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 ⁽²⁾ bör taket för det högsta möjliga stöd av mindre betydelse som ett och samma företag kan få under en treårsperiod per medlemsstat höjas till 50 000 EUR. Genom detta reviderade tak tas flera faktorer i beaktande, inbegripet den erfarenhet som gjorts, den specifika inflationen inom jordbrukssektorn sedan förordning (EU) nr 1408/2013 ändrades 2019 ⁽³⁾ och den beräknade utvecklingen under giltighetstiden för förordning (EU) nr 1408/2013. Taket är nödvändigt för att säkerställa att åtgärder som omfattas av förordning (EU) nr 1408/2013 inte ska kunna anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen.
- (2) Med beaktande av skyldigheten att registrera information om beviljade stöd av mindre betydelse i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå är det lämpligt att beräkna den nationella övre gränsen till 2 % av genomsnittet av de tre högsta värdena av årlig produktion per medlemsstat. Det är också lämpligt att anpassa beräkningen av den nationella övre gränsen för att ta de senaste åren i beaktande, i linje med giltighetstiden för förordning (EU) nr 1408/2013. Mot bakgrund av detta bör den period som används för att beräkna genomsnittet av de högsta värdena av årlig jordbruksproduktion fastställas till 2012–2023.
- (3) Kriterierna för beräkning av bruttobidragsekvivalenten för lån och garantier bör därför anpassas i enlighet med de höjda taken för stöd av mindre betydelse.
- (4) För att anpassas till kommissionens förordning (EU) 2023/2831 ⁽⁴⁾ bör den period som ska beaktas vid bedömningen av efterlevnaden av de tak som fastställs i förordning (EU) nr 1408/2013 ändras från tre beskattningsår till tre år. Denna period bör bedömas löpande. För varje nytt stöd av mindre betydelse måste hänsyn tas till det totala stöd av mindre betydelse som beviljats under de senaste tre åren.

⁽¹⁾ EUT L 248, 24.9.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1588/oj>.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1408/oj>).

⁽³⁾ Genom kommissionens förordning (EU) 2019/316 av den 21 februari 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 51 I, 22.2.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/316/oj>).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

- (5) Kommissionen är skyldig att se till att reglerna om statligt stöd följs och överensstämmer med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen. Medlemsstaterna bör underlätta fullgörandet av denna uppgift genom att ha de nödvändiga verktygen för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas ett enda företag på grundval av regeln om stöd av mindre betydelse och det kumulerade stöd av mindre betydelse som beviljas per medlemsstat (*nationell övre gräns*) inte överstiger de fastställda taken. Medlemsstaterna bör övervaka det beviljade stödet för att se till att dessa tak inte överskrider och att kumuleringsreglerna efterlevs. För att fullgöra den skyldigheten och för att efterleva förordning (EU) 2023/2831 bör medlemsstaterna senast den 1 januari 2027 i ett centralt register på nationell nivå eller på unionsnivå tillhandahålla fullständig information om stöd av mindre betydelse som beviljats och kontrollera att eventuella nya stöd inte överskrider det tak och den nationella övre gräns som fastställs i förordning (EU) nr 1408/2013. Det centrala registret kommer att bidra till att minska den administrativa bördan för företagen. Företagen kommer inte längre att behöva hålla reda på och redovisa andra stöd av mindre betydelse som de får, när väl det centrala registret innehåller uppgifter för en treårsperiod. Vid tillämpningen av förordning (EU) nr 1408/2013 bör kontrollen av efterlevnaden av det tak som fastställs i den förordningen i princip bygga på informationen i det centrala registret.
- (6) Alla medlemsstater får inrätta ett nationellt centralt register. Befintliga nationella centrala register som uppfyller de krav som fastställs i förordning (EU) nr 1408/2013 kan användas även fortsättningsvis. Kommissionen kommer att inrätta ett centralt register på unionsnivå som kan användas av medlemsstaterna från och med den 1 januari 2026.
- (7) Med tanke på att den administrativa bördan och regleringshinder är ett problem för majoriteten av de små och medelstora företagen och att kommissionens mål är att med 25 % minska den börda som uppstår till följd av rapporteringsskyldigheter⁽⁵⁾ bör det centrala registret inrättas så att det minskar den administrativa bördan. Goda förvaltningsrutiner, till exempel de som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁽⁶⁾, får återopas för inrättandet och driften av det centrala registret på unionsnivå och av nationella centrala register.
- (8) Kommissionen anser också att övervakningen av den sektoriella övre gränsen ökar den administrativa bördan, särskilt för små och medelstora företag. För att minska den administrativa börda som rapporteringsskyldigheterna medför är det därför lämpligt att kommissionen inte längre kräver övervakning av den sektoriella övre gränsen.
- (9) Reglerna om insyn syftar till att säkerställa bättre efterlevnad, ökad ansvarighet, inbördes granskning och i slutändan effektivare användning av de offentliga utgifterna. Offentliggörandet i ett centralt register av stödmottagarens namn tillgodoser det berättigade intresset av insyn och information till allmänheten om hur medlemsstaternas medel används. Det inkräktar inte i onödan på stödmottagarnas rätt till skydd av sina personuppgifter så länge som offentliggörandet av personuppgifter i det centrala registret är förenligt med unionens regler om dataskydd⁽⁷⁾. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att pseudonymisera specifika uppgifter om det är nödvändigt för att följa EU:s regler om dataskydd.
- (10) Denna förordning omfattar inte alla situationer där en åtgärd kanske inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och kanske inte snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen. Det kan finnas situationer där en stödmottagare levererar varor eller tjänster till ett begränsat område (till exempel en öregion eller något av de yttersta randområdena) inom en medlemsstat och sannolikt inte lockar kunder från andra medlemsstater, och där det inte kan förutses att åtgärden skulle ha mer än en marginell effekt på villkoren för gränsöverskridande investeringar eller etableringar. Sådana åtgärder bör bedömas från fall till fall.

⁽⁵⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Stödpaket för små och medelstora företag (COM(2023) 535 final av den 12 september 2023).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>); Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (11) Mot bakgrund av det ökade behovet av att använda stöd av mindre betydelse och med tanke på att de nuvarande taken är orimligt begränsande är det nödvändigt att ändra förordning (EU) nr 1408/2013 och förlänga dess giltighetstid till och med den 31 december 2032.
- (12) I syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör den träda i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (13) Förordning (EU) nr 1408/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 1408/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 b ska fotnoten ersättas med följande:

"() I enlighet med avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign) (*utträdesavtalet*), särskilt artikel 10 i Windsorramen och dess bilaga 5 (se gemensam förklaring nr 1/2023 av unionen och Förenade kungariket i den gemensamma kommitté som inrättats genom utträdesavtalet av den 24 mars 2023 [EUT L 102, 17.4.2023, s. 87]), ska vissa bestämmelser i unionsrätten om statligt stöd med avseende på åtgärder som påverkar handeln mellan Nordirland och unionen fortsatt tillämpas på Förenade kungariket, varför alla hänvisningar till en medlemsstat i denna förordning förstås som att de inbegriper Förenade kungariket med avseende på Nordirland."

2. I artikel 2 ska punkterna 3 och 4 utgå.

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder ska anses inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, om de uppfyller villkoren i denna förordning.

2. Det totala stödet av mindre betydelse per medlemsstat till ett enda företag får inte överstiga 50 000 euro under en period av tre beskattningsår.

3. Det ackumulerade stöd av mindre betydelse som per medlemsstat beviljas företag verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter under en period på tre år får inte överstiga den nationella övre gräns som fastställs i bilagan.

4. Stöd av mindre betydelse ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet till företaget.

5. Det tak för stöd av mindre betydelse och den nationella övre gräns som föreskrivs i punkterna 2 och 3 ska gälla oberoende av stödets form och det mål som eftersträvas och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen.

6. I samband med det tak för stöd av mindre betydelse och den nationella övre gräns som föreskrivs i punkterna 2 och 3 ska stödet uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

7. Stöd som betalas ut i flera delomgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.

8. Om det tak för stöd av mindre betydelse och den nationella övre gräns som avses i punkterna 2 och 3 skulle överskridas genom att nytt stöd av mindre betydelse beviljas, får inget av detta nya stöd omfattas av denna förordning.

9. Vid företagskoncentrationer och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas för att fastställa om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller förvärvande företaget överskrider det relevanta taket för stöd av mindre betydelse eller den relevanta nationella övre gränsen. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före koncentrationen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagligt.

10. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om en sådan tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

”b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet, och lånet uppgår till antingen 250 000 euro under en femårsperiod eller 125 000 euro under en tioårsperiod; om ett lån uppgår till mindre än dessa belopp och/eller beviljas för en kortare period än fem år respektive tio år ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tillämpliga tak för stöd av mindre betydelse som föreskrivs i artikel 3.2, eller”

b) I punkt 6 ska led b ersättas med följande:

”b) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet och det garanterade beloppet uppgår till 375 000 euro och garantin har en löptid på fem år, eller det garanterade beloppet uppgår till 187 500 euro och garantin har en löptid på tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp och/eller garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av de tak för stöd av mindre betydelse som föreskrivs i artikel 3.2, eller”

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Om ett företag som är verksamt inom primärproduktion av jordbruksprodukter och även är verksamt inom en eller flera sektorer eller har annan verksamhet som regleras av kommissionens förordning (EU) 2023/2831 (*), får stöd av mindre betydelse som beviljas för verksamhet inom sektorn för jordbruksproduktion i enlighet med denna förordning kumuleras med stöd av mindre betydelse som avser sistnämnda sektorer eller verksamheter upp till det relevanta tak som fastställs i artikel 3.2 i förordning (EU) 2023/2831, under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt ser till att primärproduktionen av jordbruksprodukter inte omfattas av stöd av mindre betydelse i enlighet med förordning (EU) 2023/2831.

2. När ett företag är verksamt inom primärproduktion av jordbruksprodukter och inom sektorn för fiskeri och vattenbruk, får stöd av mindre betydelse som beviljats för verksamheter inom jordbrukssektorn i enlighet med denna förordning kumuleras med stöd av mindre betydelse för verksamheter inom den sistnämnda sektorn i enlighet med förordning (EU) nr 717/2014 upp till det högsta tak som fastställs i någon av de förordningarna, under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt ser till att primärproduktionen av jordbruksprodukter inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljats i enlighet med förordning (EU) nr 717/2014.

(*) Kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).”

b) Följande punkt 2a ska läggas till:

"2a Stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt kommissionens förordning (EU) 2023/2832 (*).

(*) Kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj>)."

6. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna ska se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse från och med den 1 januari 2027 registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå. Uppgifterna i det centrala registret ska innehålla stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i unionen (Nace). Det centrala registret ska upprättas på ett sådant sätt att informationen är lättillgänglig för allmänheten samtidigt som unionens dataskyddsregler följs, bland annat genom att specifika poster vid behov pseudonymiseras.

2. Medlemsstaterna ska registrera informationen i punkt 1 i det centrala registret om allt stöd av mindre betydelse som beviljats av en myndighet i den berörda medlemsstaten inom 20 arbetsdagar från det att stödet beviljades. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som finns i det centrala registret är korrekta.

3. Medlemsstaterna ska bevara de registrerade uppgifterna om stöd av mindre betydelse i tio år från och med den dag då stödet beviljades.

4. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att det nya stödet av mindre betydelse inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider de tak som anges i artikel 3.2 och 3.3 och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.

5. Medlemsstater som använder ett centralt register på nationell nivå ska senast den 30 juni varje år till kommissionen lämna in aggregerade uppgifter om stöd av mindre betydelse som beviljats för det föregående året. De aggregerade uppgifterna ska omfatta antalet stödmottagare, det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljats och det totala sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljats per sektor (enligt Nace). Den första uppgiftsinlämningen ska gälla stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari och den 31 december 2027. Medlemsstaterna får rapportera om tidigare perioder till kommissionen om det finns aggregerade uppgifter.

6. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom 20 arbetsdagar, eller inom en längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit."

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt 3a ska läggas till:

"3a Individuellt stöd av mindre betydelse beviljat mellan den 1 januari 2014 och den 20 december 2024 i enlighet med de bestämmelser i denna förordning som var tillämpliga vid den tidpunkt då stödet beviljades ska anses inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget."

b) Följande punkt 5 ska läggas till:

"5. Till dess att det centrala registret har upprättats och omfattar en period på tre år ska en medlemsstat, om den avser att bevilja stöd av mindre betydelse till ett företag i enlighet med denna förordning, skriftligen eller i elektronisk form informera företaget om stödbeloppet uttryckt i bruttobidragsekvivalent och dess karaktär av stöd av mindre betydelse, med direkt hänvisning till denna förordning. Om stöd av mindre betydelse beviljas olika företag i enlighet med denna förordning på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, får den berörda medlemsstaten välja att uppfylla sin skyldighet genom att informera företagen om ett belopp som motsvarar det högsta tillåtna stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i artikel 3.2 har respekterats. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en redogörelse i skriftlig eller elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under en period av tre år."

8. I artikel 8 ska andra stycket ersättas med följande:

"Den ska tillämpas till och med den 31 december 2032."

9. Bilaga I ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

10. Bilaga II ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 2024.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Högsta ackumulerade belopp för stöd av mindre betydelse som beviljas företag verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter per medlemsstat (artikel 3.3)

Medlemsstat	Högsta belopp för stöd av mindre betydelse (*) (i miljoner euro)
Belgien	226,23
Bulgarien	113,84
Tjeckien	141,28
Danmark	260,65
Tyskland	1 415,42
Estland	26,97
Irland	227,86
Grekland	264,88
Spanien	1 220,06
Frankrike	1 820,07
Kroatien	59,25
Italien	1 375,67
Cypern	16,45
Lettland	38,45
Litauen	81,70
Luxemburg	11,28
Ungern	199,62
Malta	2,70
Nederländerna	680,95
Österrike	195,56
Polen	682,85
Portugal	214,27
Rumänien	447,18
Slovenien	30,11
Slovakien	56,89
Finland	99,45
Sverige	148,40
Förenade kungariket med avseende på Nordirland	59,96

(*) De högsta beloppen ska beräknas som 2 % av genomsnittet av de tre högsta värdena av årlig jordbruksproduktion i varje medlemsstat under perioden 2012–2023.

Sammanfattning av promemorian

Uppgiftsskyldighet för vissa stödåtgärder

Bilaga 4

Den 1 januari 2024 trädde två nya EU-förordningar om stöd av mindre betydelse i kraft. Enligt EU-förordningarna ska information om beviljat stöd av mindre betydelse från och med den 1 januari 2026 registreras i ett centralt register. Den 10 december 2024 antog Europeiska kommissionen ändringar i ytterligare en EU-förordning om stöd av mindre betydelse. Enligt den EU-förordningen ska information om beviljat stöd av mindre betydelse från och med den 1 januari 2027 registreras i ett centralt register. Promemorian innehåller det förslag till ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler som de nya EU-förordningarna medför. Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler

Härigenom föreskrivs att 12 a § lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 a §¹

Den som genomför en stödåtgärd som godkänts av Europeiska kommissionen eller som genom en förordning eller ett beslut av kommissionen undantagits från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget ska i den omfattning som kommissionen bestämt

1. lämna uppgifter för offentliggörande och rapportering av stödåtgärden, och

1. lämna uppgifter för offentliggörande, rapportering och registrering av stödåtgärden, och

2. föra register över stödåtgärden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om uppgifts- och registerskyldigheten i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Efter remiss har yttranden inkommit från Almi AB, Arbetsförmedlingen, Arbetsmiljöverket, Boverket, Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande, Havs- och vattenmyndigheten, Integritetsskyddsmyndigheten, Kammarrätten i Stockholm, Konkurrensverket, Livsmedelsverket, Länsstyrelsen i Blekinge län, Länsstyrelsen i Gävleborgs län, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Länsstyrelsen i Västernorrlands län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Malmö kommun, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, Naturvårdsverket, Post- och telestyrelsen, Region Dalarna, Region Jönköpings län, Rådet för Europeiska socialfonden i Sverige, Skatteverket, Skellefteå kommun, Skogsstyrelsen, Socialstyrelsen, Statens energimyndighet, Statens kulturråd, Styrelsen för internationellt utvecklingsarbete, Svenskt Näringsliv, Sveriges kommuner och regioner, Tillväxtverket, Trafikverket, Upphandlingsmyndigheten, Verket för innovationssystem och Västra Götalandsregionen.

Följande remissinstanser har avstått från att yttra sig eller inte hörts av: Borlänge kommun, Gällivare kommun, Göteborgs kommun, Karlstads kommun, Linköpings kommun, Luleå kommun, Länsstyrelsen i Södermanlands län, Regelrådet, Region Gotland, Region Halland, Region Jämtland Härjedalen, Region Norrbotten, Riksdagens ombudsmän, Statens jordbruksverk, Statens skolverk, Sundsvalls kommun, Swedfund International AB, Uppsala kommun, Växjö kommun, Örebro kommun och Örnsköldsviks kommun.